

GHID PRIVIND AUTORIZAREA FUNCȚIONĂRII UNUI BUSINESS

**Întocmit: consilier Szfarli Zoltan
Primăria Municipiului Mediaș**

Cuprins

Introducere.....	pag. 3
Schema autorizării unui business.....	pag. 4
Obținerea avizelor/autorizațiilor prealabile începerii unui business.....	pag. 5
<u>Obținerea avizelor/autorizațiilor derulării efective a unui business</u>	
Autorizarea funcționării în baza declarației-tip, pe propria răspundere.....	pag. 7
Reglementări sanitar-veterinare.....	pag. 8
Reglementări sanitare.....	pag.11
Reglementări de mediu.....	pag.13
Reglementări privind sănătatea și securitatea în muncă.....	pag.15
<u>Alte, avize și autorizații necesare în vederea autorizării funcționării unui business</u>	
Autorizația de securitate la incendiu.....	pag.16
Autorizația/acordul/avizul eliberat de administrația publică locală.....	pag.16
Avize și autorizații specifice anumitor activități.....	pag.21

Introducere

Acest ghid conține informații cu caracter public și nu substituie sub nicio formă prerogativele altor instituții cu competențe în domeniu, fiind prezentate o serie de aspecte legislative și expunerea unor opinii personale, fără ca acestea să reprezinte activitate de consultață juridică și în consecință persoană care lecturează lucrarea nu va putea invoca, în fața autorităților publice, opiniile exprimate în cuprinsul acesteia. Datorită deselor schimbări legislative, este posibil ca în decursul unei perioade de timp de la redactarea acestuia, unele informații să nu mai fie de actualitate, astfel încât este recomandat oricărei persoane care se informează din această lucrare, să verifice ulterior în ce măsură informațiile respective și-au păstrat autenticitatea în timp.

Ghidul este foarte util atât antreprenorilor începători dar și celor care doresc să își schimbe profilul de activitate, lecturarea acesteia oferă atât posibilitatea conturării unei imagini de ansamblu asupra întregului proces privind autorizarea funcționării unui business, cât și anumite detalii cu privire la această procedură. Trebuie menționat și faptul că ghidul tratează doar procedura autorizării funcționării unui business derulat în cadrul unor entități pentru care legea prevede obligativitatea înregistrării în Registrul Comerțului, în cazul derulării unui business în cadrul unei entități juridice precum un ONG de exemplu, formă de organizare ce nu se supune înregistrării în Registrul Comerțului, autorizarea funcționării nu implică întocmai aceleași proceduri și în consecință informația cuprinsă în cadrul acestui ghid poate fi utilă doar parțial.

Întreaga procedură privind autorizarea funcționării unui business poate fi privită din prisma a două etape distincte și anume:

- A. O primă etapă care constă în obținerea avizelor/autorizațiilor prealabile începerii propriu-zise a activității, necesare în stadiul construcției/amenajării spațiului în care se intenționează a se derula business-ul respectiv
- B. O a doua etapă ce constă în obținerea avizelor/autorizațiilor necesare funcționării propriu-zise a business-lui ce se intenționează a se derula.

Schematic întreaga procedură de autorizare a funcționării unui business poate fi reprezentată conform modelului următor:

Schema autorizării unui business

Etapa 1

Avize / autorizații necesare în faza construcției/amenajării spațiului în care se va desfășura activitatea, precum :
Certificatul de Urbanism, Autorizația de construcție, Aviz Mediu, Aviz securitate la incendiu, Aviz sanitar-veterinar, Aviz sanitar, etc. în funcție de fiecare caz în parte.

Avize/autorizații prealabile constituirii unei societăți comerciale în cazul în care se intenționează a se desfășura o activitate reglementată de o lege specială precum în cazul: instituțiilor de credit, operațiunilor cu arme și muniții, societăților de pensii , asigurări, etc.

Etapa 2

Registrul Comerțului
Constituirea/ înmatricularea unei entități în cadrul căreia se va derula business-ul , respectiv:

- societate comercială, în baza Legii nr.31/1990.
- persoană fizică, întreprindere individuală, întreprindere familială, în baza O.U.G. nr.44/2008.
- societate cooperatistă, în baza Legii nr.1/2005.
- grup de interes economic , în baza Legii nr. 161/2003.

Registrul Comerțului
Autorizarea funcționării pe baza declarației-tip pe propria răspundere, în conformitate cu prevederile Legii nr.359/2004, coroborată în cazul PFA-urilor, II și IF cu prevederile cuprinse în OUG nr.44/2008. Antreprenorul își asuma astfel responsabilitatea cu privire la îndeplinirea condițiilor de funcționare, prevăzute de legislația specifică în domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și protecției muncii, pentru toate activitățile menționate în declarația -tip.

Demersuri suplimentare (pe lângă autorizarea funcționării pe baza declarației-tip pe propria răspundere) de obținere a altor avize/autorizații prevăzute de normele legale în vigoare, pe linie sanitară, sanitar-veterinară și mediu, în funcție de specificul activității.

Alte avize/ autorizații/acorduri prevăzute de reglementările legale în vigoare, în funcție de specificul activității desfășurate.

Având în vedere aspectele multiple, diferite de la caz la caz, cu privire la autorizarea funcționării unui business, acest fapt datorându-se mai multor factori implicați în acest proces, ghidul nu își propune să trateze distinct fiecare caz în parte, acest fapt ar fi aproape imposibil și în acest context își propune să ajute un potențial antreprenor în formarea unei imagini de ansamblu asupra acestei procedurii, prezentând aspectele cele mai relevante din cadrul fiecărei etape menționate anterior.

A. Etapa 1, obținerea avizelor/autorizațiilor prealabile începerii propriu-zise a activității

✚ În primul rând trebuie menționat faptul că nu orice business nou inițiat parcurge această etapă, aici încadrându-se în special business-urile care implică construcția/ amenajarea d.p.d.v. constructiv a spațiilor în care se intenționează a se desfășura activitatea. Spre exemplificare, nu parcurge această etapă, deschiderea unui magazin/restaurant într-un spațiu în care anterior s-a derulat același tip de afacere, în acest caz autorizarea desfășurării activității va parcurge procedura aferentă celei de a doua etape a autorizării.

✚ Această etapă implică obținerea unor documente precum: Certificatul de urbanism, Autorizația de construcție, Aviz de mediu, Aviz de securitate la incendiu, Aviz sanitar-veterinar, Aviz Apele Române, etc, cu mențiunea că acestea diferă de la caz la caz, în funcție de specificul activității ce se intenționează a se desfășura și de amplasament.

✚ Atenție! în această fază, cu excepția autorizației de construcție, în general toate celelalte avize, constituie în fapt, aprobări prealabile prevăzute de lege, necesare în vederea realizării investiției respective și eliberate de diferite instituții de interes național sau local, aceste documente nu conferă dreptul de a desfășura efectiv activitatea respectivă, acest fapt implicând solicitarea și obținerea autorizației pentru fiecare domeniu reglementat în parte, în funcție de specificul activității și a locației respective. Pentru o mai bună înțelegere a acestui aspect, să exemplificăm cazul edificării unei construcții noi, spre exemplu, un restaurant de peste 200 mp, construcție care intră sub incidența prevederilor cuprinse în H.G. nr.571/2016, pentru aprobarea categoriilor de construcții și amenajări care se supun avizării/ autorizării privind securitatea la incendiu, în prima fază antreprenorul fiind obligat să solicite și să obțină, printre alte avize și Avizul privind securitatea la incendiu, conform prevederilor Legii nr.307/2006, privind apărarea împotriva incendiilor, urmând ca ulterior, la finalizarea construcției dar înainte de începerea efectivă a activității, să solicite și să obțină Autorizația de securitate la incendiu (eliberată în baza aceluiași act normativ), care constituie documentul de autorizare din punct de vedere al securității la incendiu. Un alt exemplu l-ar putea constitui edificarea unei fabrici de mezeluri de exemplu, caz în care, alături de alte avize se va solicita, înainte de amplasare și de începerea construcției, avizul direcției sanitar-veterinare și

pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, eliberat conform Ordinului nr.57/2010, urmând ca ulterior, la finalizarea construcției dar înainte de începerea activității propriu-zise de producție, să solicite și să obțină Autorizația sanitar veterinară, care constituie documentul de autorizare din punct de vedere sanitar-veterinar, fără de care activitatea în cauză nu s-ar putea desfășura în condiții de legalitate.

✚ De remarcat că în această etapă de autorizare *prealabilă* a unui business, obținerea unor avize/autorizații implică în unele situații necesitatea ca antreprenorul să dețină deja o formă de organizare a afacerii (SRL, PFA, etc) iar în alte situații obținerea acestora nu este dependentă de acest deziderat. Spre exemplificare am putea lua cazul unei investiții ce urmează a fi făcută în cadrul unui societăți comerciale, investiție pentru care legea prevede obligația obținerii unui Aviz de mediu; acest document poate fi solicitat doar de titularul planului sau programului ce urmează a fi dezvoltat, în speța societatea comercială în cauză. Un alt exemplu l-ar putea constitui cazul în care un viitor antreprenor dorește să deschidă un magazin, să presupunem de încălțăminte-îmbrăcăminte în casa în care acesta locuiește, realizând în acest sens modificări constructive și schimbând totodată destinația unei părți din imobil, acesta va solicita pentru respectivele lucrări o autorizație de construcție care va fi eliberată pe numele acestuia în calitate sa de proprietar, în acest caz și în această etapă a autorizării nefiind condiționat de deținerea unei forme de organizare a afacerii. Ulterior acestor operațiuni acesta își va putea constitui să presupunem un SRL, transmitând în baza unui contract de comodat/ închiriere, folosința spațiului către societatea comercială, avizele și autorizațiile ulterioare fiind solicitate și eliberate pe numele acesteia.

✚ Tot în această fază premergătoare autorizării funcționării propriu-zise a unui business, pentru unele activități reglementate de legi speciale, există obligația obținerii prealabile, constituirii/înmatriculării societății, a unor avize din partea instituțiilor abilitate precum în cazul : instituțiilor de credit, operațiunilor cu arme și muniții, societăților de pensii etc.

B. Etapa 2, obținerea avizelor/autorizațiilor necesare derulării efective a unui business

B1. – Autorizarea funcționării în baza declarației-tip, pe propria răspundere, depuse la Biroul Unic din cadrul Oficiului Registrului Comerțului

În vederea desfășurării în condiții de legalitate a unui business, prin deținerea avizelor și autorizațiilor necesare, este necesar ca antreprenorul să cunoască în detaliu, ce presupune și ce implică autorizarea funcționării în baza declarației-tip, pe propria răspundere, depuse la Biroul Unic din cadrul Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunal, conform prevederilor Legii nr.359/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În cuprinsul acestei secțiuni vom dezbate câteva aspecte relevante cu privire la acest aspect încercând să răspundem la câteva întrebări esențiale precum:

Ce reprezintă autorizarea funcționării în baza declarației pe propria răspundere ?

Este suficientă această autorizare în vederea funcționării în condiții de legalitate? În ce cazuri sunt necesare demersuri suplimentare ?

Principiul care a stat la baza instituirii procedurii privind autorizarea funcționării în baza declarației-tip, pe propria răspundere, îl constituie tocmai simplificarea și reducerea formalităților pe care antreprenorii erau obligați să le îndeplinească în vederea obținerii unor avize/autorizații necesare în vederea funcționării în condiții de legalitate. Astfel în cazul societăților comerciale, persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale și a celorlalte entități, pentru care legea prevede obligația înregistrării în Registrul Comerțului, conform prevederilor Legii nr.359/2004, coroborată în cazul PFA-urilor, II, IF cu prevederile cuprinse în OUG nr.44/2008, autorizarea funcționării acestora se face în baza declarației-tip, pe propria răspundere, depuse la Biroul Unic din cadrul Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul existent la nivelul fiecărui județ. Prin respectiva declarație, solicitantul își asuma responsabilitatea cu privire la îndeplinirea condițiilor de funcționare, prevăzute de legislația specifică în domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și protecției muncii, pentru toate activitățile menționate în declarația-tip, documentul respectiv fiind transmis ulterior în copie către autoritățile publice competente (DSP, DSVSA, ITM și ANPM) în vederea verificării conformității celor declarate. În cazul în care, în urma verificărilor respective, se constată neîndeplinirea condițiilor legale de funcționare, autoritatea în cauză notifică acest fapt solicitantului, acordându-i-se un termen de remediere a deficiențelor constatate, urmând ca după un anumit termen impus, în cazul în care deficiențele nu sunt remediate, autoritatea competentă să procedeze la interzicerea desfășurării activității respective, în baza unei proceduri cuprinse în Legea nr.359/2004.

Tot în această fază a autorizării, în cazul în care se desfășoară o activitate cu impact semnificativ asupra mediului (a se vedea activitățile menționate în Ordinul nr.1798/2007), antreprenorul va fi îndrumat să solicite și să obțină autorizația din punct de vedere al protecției mediului, eliberată de către autoritățile competente de protecția mediului, la sediile acestora.

Parcursul întregii proceduri menționate mai sus, se finalizează prin obținerea Certificatului Constatator, emis de Biroul Unic din cadrul Oficiului Registrului Comerțului, în

temeiul art.17¹, alin.(1), lit., b) din Legea 359/2004, prin care se atestă înregistrarea declarației pe proprie răspundere, conform căreia solicitantul îndeplinește condițiile de funcționare, prevăzute de legislația specifică în domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și protecției muncii, pentru activitățile precizate în declarația-tip; în acest moment, în funcție de profilul activității ce se intenționează a se desfășura, activitatea poate fi considerată autorizată și aceasta poate fi desfășurată sau în vederea atingerii acestui deziderat, antreprenorul va fi nevoit să obțină suplimentar și alte avize/autorizații în domeniul sanitar, sanitar-veterinar și protecției mediului, precum și în alte domenii reglementate de legislația în vigoare.

În continuare vom dezbate distinct fiecare din cele 4 domenii reglementate (sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și protecției muncii) și vom cunoaște care sunt activitățile economice pentru care antreprenorul are obligația, alături de autorizarea în baza declarației-tip, pe proprie răspundere, să solicite și să obțină o serie de avize/ înregistrări/ autorizații suplimentare, necesare funcționării legale a unui business.

I. Activități pentru care antreprenorul are obligația să solicite și să obțină înregistrarea/autorizarea sanitar-veterinar, suplimentar față de autorizarea în baza declarației-tip, pe proprie răspundere

Pornind de la prevederile art.4 din Legea 359/2014, care specifică că autorizarea funcționării se face cu îndeplinirea procedurii menționate în respectivul act normativ (procedură menționată anterior în cadrul ghidului) și de actele normative speciale, conform reglementărilor existente în legislația sanitar-veterinară, desfășurarea unor activități precum: producția, procesarea, manipularea, transportul, comercializarea de produse alimentare, hrană pentru animale, alimentație publică, catering, etc., obligă antreprenorul, suplimentar față de autorizarea în baza declarației-tip, pe proprie răspundere, să solicite și să obțină înregistrarea/autorizația sanitar veterinară, în funcție de caz, eliberată de direcția sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București. În rândurile de mai jos vă prezint succint situațiile în care sunt necesare aceste documente precum și actele normative care le reglementează:

- ✚ Unitățile de vânzare cu amănuntul a produselor alimentare de origine animală și/sau nonanimală, cele care transportă produse de origine nonanimală, depozitele alimentare, stațiile de spălare și dezinfecție a mijloacelor de transport al produselor de origine animală, unitățile de producție, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală, alte tipuri de unități, funcționează d.p.d.v. sanitar-veterinar, în baza declarației pe propria răspundere, a certificatului constatator eliberat de oficiul registrului comerțului teritorial de pe lângă tribunalul pe raza căruia este înregistrat sediul social și în baza **documentului de înregistrare** pentru siguranța alimentelor emis de direcția sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, în conformitate cu prevederile Ordinului nr.111/2008, cu modificările și completările ulterioare. **De reținut ! pentru aceste activități antreprenorul are obligația să solicite și să obțină documentul de înregistrare sanitar veterinară suplimentar față de autorizarea în baza declarației pe proprie răspundere.**

Pentru o înțelegere mai exactă a cazurile când este obligatoriu acest document este necesar să facem câteva precizări și anume:

Prin **produs alimentar** se înțelege conform prevederilor Regulamentului CE 178/2002, orice substanță sau produs, indiferent dacă este prelucrat, parțial prelucrat sau neprelucrat, destinat sau prevăzut în mod rezonabil a fi ingerat de oameni, produsele alimentare incluzând și băuturile, guma de mestecat și orice substanță, inclusiv apa, încorporată în mod intenționat în produse alimentare în timpul producerii, preparării sau tratării lor. Nu sunt cuprinse în această categorie: medicamentele, cosmeticele, hrana pentru animale, plante înainte de a fi recoltate, animale vii, tutunul și produsele din tutun, substanțele psihotrope, reziduurile și substanțele contaminate. Având în vedere definirea noțiunii de produs alimentar și ținând cont de faptul că toate unitățile de vânzare cu amănuntul a produselor alimentare, se supun înregistrării sanitar-veterinare rezultă faptul că acest document este necesar chiar și în cazurile în care se comercializează un sortiment restrâns de produse alimentare, cum ar fi cazul unui bar spre exemplu, contrar percepției greșit încetățenite în rândul unor antreprenori precum faptul că doar produsele alimentare de origine animală fac obiectul legislației sanitar-veterinare.

Pentru o corectă înțelegere a sintagmei **”vânzare cu amănuntul”**, trebuie avut în vedere faptul că semnificația acesteia nu coincide cu definiția pe care suntem tentați să o atribuim de regulă acestei noțiuni, așa cum această este definită spre exemplu în O.G.99/2000, în contextul dat, semnificația sintagmei **”vânzare cu amănuntul”**, este atribuită de prevederilor Regulamentului CE 178/2002 și Ordinul nr.111/2008, prin această înțelegându-se:

- furnizarea de produse alimentare de origine animală și nonanimală obținute în unități înregistrate sanitar veterinar și pentru siguranța alimentelor/autorizate sanitar veterinar sau/și furnizarea restrânsă, localizată și limitată de produse alimentare de origine animală și nonanimală obținute în cantități mici în unități de vânzare cu amănuntul și care sunt comercializate către:

1. consumatorul final la locul producerii;
2. alte unități de vânzare cu amănuntul înregistrate sanitar veterinar, pe întreg teritoriul național;
3. unități de alimentație publică înregistrate sanitar veterinar și pentru siguranța alimentelor;

Prin sintagma < cantități mici > se înțelege - următoarele cantități de produse de origine animală și nonanimală obținute în unitatea de vânzare cu amănuntul și care sunt destinate vânzării către alte unități cu vânzare cu amănuntul, în scopul vânzării către consumatorul final, și anume:

1. carne tranșată, carne tocată, carne preparată și/sau produse din carne, într-o gamă sortimentală restrânsă, cumulate, în cantitate de până la 3.000 kg/săptămână medie anuală;
2. brânzeturi - până la 1.500 kg/săptămână, medie anuală;
3. lapte pasteurizat și alte produse lactate lichide - până la 3.000 kg/săptămână
4. produse din pescuit - până la 1.000 kg/săptămână;
5. vânat sălbatic - până la 300 kg/lună;

6. carne de pasăre, lagomorfe și produse provenite de la acestea - până la 500 kg/lună;
7. ouă de consum - până la 1.000 ouă/lună;
8. produse de panificație - până la 500 kg/lună;
9. legume și fructe - până la 1.000 kg/lună;

În concluzia celor enunțate mai sus, se reține faptul că nu doar activitatea de comercializare cu amănuntul (în sensul definiției date de OG 99/2000) al produselor alimentare se supune înregistrării sanitar-veterinare, în această categorie se cuprinde și manipularea și/sau procesarea alimentelor și depozitarea acestora în punctele de vânzare ori de livrare către consumatorul final, inclusiv terminalele de distribuție, operațiunile de catering, cantinele, restaurantele și alte operațiuni similare în domeniul serviciilor alimentare, piețe de vânzare angro, unități cash & carry, furnizarea limitată de produse alimentare de origine animală și nonanimală obținute în cantități mici către alte unități de vânzare cu amănuntul înregistrate sanitar veterinar (cum ar fi cazul unei carmangerii care vinde produse de carne unei unități de alimentație publică spre exemplu), stațiile de spălare și dezinfecție a mijloacelor de transport al produselor de origine animală, precum și alte activități menționate în Ordinul nr.111/2008.

✚ Unitățile care produc, procesează, depozitează, transportă și/sau distribuie produse de origine animală se supun autorizării sanitar veterinar conform prevederilor Ordinului nr.57/2010 și pot desfășura aceste activități numai după emiterea autorizației sanitare veterinar de către direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană. În consecință, derularea unui business reprezentat de o fabrică de produse din carne sau lactate, un abator, producerea de carne tocată, preparată sau separată mecanic, distribuția acestor produse (depozit frigorific), diferite activități de procesare carne, lapte, ouă, etc, necesită pe lângă autorizarea în baza declarației pe proprie răspundere, menționată anterior, solicitarea și obținerea **autorizației sanitar-veterinare**, document fără de care activitatea nu poate fi desfășurată în condiții legale. Lista tuturor acestor activități care se supun autorizării sanitar-veterinare o puteți consulta în Anexa 1 din Ordinul nr.57/2010, cu modificările și completările ulterioare.

✚ Conform prevederilor cuprinse în Ordinul nr.16/2010, cu modificările și completările ulterioare, derularea unor activități precum:

- a.) Expoziție de animale; Pensiune pentru animale de companie; Școală pentru dresaj câini; Adăpost pentru câini fără stăpân, Frizerie pentru animale de companie ; Magazine pentru comercializarea animalelor de companie și/sau a hranei pentru acestea ; Magazin pentru comercializarea puilor de o zi ; Bazine pentru pescuit sportiv ; Formațiune dezinfectie, dezinsecție și deratizare proprie, Hipodrom, Mijloace de transport animale vii pe o distanță de până la 65 km, precum și celelalte activități cuprinse în Anexa 2 din Ordinul nr.16/2010, se supune înregistrării sanitar-veterinare la DSVSA județeană sau a Mun București și ca urmare antreprenorul are obligația să solicite pentru aceste activități, **certificatul de înregistrare sanitar-veterinară**, suplimentar față de autorizarea în baza declarației-tip, pe proprie răspundere.

- b.) Fabricarea hranei pentru animale de companie; Stație de spălare și dezinfectie a mijloacelor de transport animale; Exploatații comerciale de animale sau păsări; Târguri de animale vii; Expoziție de animale, acvariu public, delfinariu, grădină zoologică; Exploatații de acvacultură; Unități specializate care asigură servicii DDD; Mijloace de transport animale vii pe distanța mai mari de 65 km, precum și celelalte activități cuprinse în Anexa 3, din Ordinul nr.16/2010 se **supun autorizării sanitar – veterinare** la DSVSA județeană sau a Mun București. În consecință derularea oricărei activități menționate anterior necesită obținerea autorizației sanitar-veterinare, suplimentar față de autorizarea în baza declarației-tip, pe proprie răspundere.
- ✚ Activități precum farmaciile veterinare, punct farmaceutic veterinar, depozit farmaceutic veterinar, pot funcționa numai după obținerea înregistrării/ autorizării sanitar-veterinare, în conformitate cu prevederile Ordinului nr.83/2014, cu modificările și completările ulterioare. În consecință derularea activităților menționate anterior, necesită obținerea înregistrării/autorizației sanitar-veterinare, suplimentar față de autorizarea în baza declarației-tip, pe proprie răspundere.

II. Activități pentru care antreprenorul are obligația să solicite și să obțină autorizația sanitară de funcționare, suplimentar față de autorizarea în baza declarației-tip, pe proprie răspundere

Activitățile economice desfășurate în cadrul unei forme de organizare a afacerii pentru care există obligația înregistrării la Registrul Comerțului, se autorizează din punct de vedere sanitar în baza declarației-tip, pe proprie răspundere, cu excepția câtorva activități, pentru care antreprenorul are obligația să solicite suplimentar, autorizarea sanitară de funcționare, eliberată în baza referatului de evaluare, conform prevederilor Ordinului nr.1030/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru următoarele activități economice, indiferent de forma de organizare a business-lui, antreprenorul are obligația să solicite Direcției de Sănătate Publică, suplimentar față de autorizarea în baza declarației-tip, pe proprie răspundere, eliberarea autorizației sanitare de funcționare, eliberată în baza referatului de evaluare:

- tratarea și distribuția apei potabile;
- producția de ape minerale și alte ape îmbuteliate;
- fabricarea gheții pentru consum uman din apă potabilă;
- amenajarea zonelor naturale de îmbăiere;
- activități de asistență medicală spitalicească;
- activități de asistență medicală generală;
- activități de asistență medicală specializată;
- activități de asistență stomatologică;
- activități ale centrelor de îngrijire medicală;
- activități ale centrelor de recuperare psihică și de dezintoxicare, exclusiv spitale;

- activități ale căminelor de bătrâni și ale căminelor pentru persoane aflate în incapacitate de a se îngriji singure;
- alte activități referitoare la sănătatea umană, conform reglementărilor legale în vigoare.
- activități de piercing, tatuare artistică, tatuare cosmetică, implantare dermală.
- Pentru primele cinci activități menționate mai sus, autorizația sanitară de funcționare se vizează anual.

Obținerea autorizației sanitare de funcționare, eliberată în baza referatului de evaluare, este obligatorie și pentru desfășurarea serviciilor funerare, incluzând aici și serviciile de înhumare și incinerare, activități care se regăsesc în clasa CAEN 9603 – Activități de pompe funebre și similare; desfășurarea acestor activități nu se poate realiza doar în baza autorizației sanitare eliberată în baza declarația-tip, pe proprie răspundere, în cazul acestora existând obligația, conform prevederilor cuprinse în Legea nr.102/2014 și Ordinul nr.741/2016, solicitării și obținerii autorizației sanitare de funcționare, eliberată în baza referatului de evaluare conform Ordinului nr.1030/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la autorizarea sanitară, am întâlnit situații când antreprenorii, au solicitat, autorității de sănătate publică, eliberarea autorizației sanitare de funcționare, pentru o activitate autorizată deja prin declarația – tip, pe proprie răspundere, acest fapt datorându-se din cele constatate, fie datorită unei informări incorecte a antreprenorului fie la îndrumarea greșită a unor terțe persoane.

Deci atenție, cu excepția activităților menționate mai sus (prevăzute de art. 9, alin.2 din Ord. 1030/2009), toate celelalte activități desfășurate în cadrul unei societăți comerciale, PFA, II, IF sau altă formă de organizare juridică care se supune înregistrării în Registrul Comerțului, se autorizează din punct de vedere sanitar în baza declarației-tip, pe proprie răspundere depusă la Biroului Unic din cadrul Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul existent la nivelul fiecărui județ, parcurgerea acestui demers fiind suficient în vederea funcționării legale a unui business d.p.d.v. sanitar, atât timp cât condițiile prevăzute de legislația aplicabilă în domeniu este respectată.

Există întradevăr situații când antreprenorul poate să solicite într-un anumit context și altă procedură de reglementare sanitară (suplimentar față de autorizarea în baza declarației pe proprie răspundere) și pentru o mai bună înțelegere vom exemplifica câteva situații și anume:

- presupunem că se intenționează deschiderea unui salon de înfrumusețare, în acest caz, este chiar indicat, ca înaintea autorizării în baza declarației tip, pe proprie răspundere, antreprenorul să solicite Direcției de Sănătate Publică, asistență de specialitate în urma căreia va putea afla dacă spațiul în care se va desfășura activitatea, dotările și procedurile ce se vor efectua sunt conforme cu reglementările legale în vigoare, asumându-și astfel în cunoștință de cauză și declarația pe proprie răspundere depusă la Registrul Comerțului, evitând astfel situația, ca la controlul oficial al autorității respective, să fie constatate abateri de la normele legale.
- raportându-ne tot la cazul unui salon de înfrumusețare, după deschiderea acestuia, antreprenorul, poate solicita din proprie inițiativă Direcției de Sănătate Publică, certificarea conformității business-ului respectiv prin evaluarea întregului salon de

înfrumusețare și a activității desfășurate, acțiune finalizată prin obținerea unei notificări scrise din partea autorității respective, prin care se atestă conformitatea business-lui cu normele de igienă și sănătate publică. De ce ar apela antreprenorul la această procedură atât timp cât nu este obligat să o facă? ; răspunsul poate fi simplu, documentul astfel obținut, poate constitui un instrument foarte util în promovarea business-lui respectiv, prin exploatarea unei particularități definitorii a acestui gen de bussines și anume igiena serviciilor prestate cu toate implicațiile ce recurg din aceasta.

- un exemplu în care un antreprenor poate fi nevoit să obțină suplimentar față de autorizarea în baza declarației-tip, pe proprie răspundere, un alt document eliberat de Direcția de Sănătate Publică, îl constituie cazul unei întreprinderi din sectorul alimentar sau alimentație publică/colectivă, care dorește să participe la o licitație publică pentru care "caietul de sarcini" prevede în mod expres un aviz sanitar, caz în care antreprenorul va fi nevoit să solicite autorității competente, certificarea conformității și obținerea notificării scrise ca și document care să ateste conformitatea business-lui cu normele de igienă și sănătate publică.
- nu în ultimul rând trebuie subliniat faptul că autorizarea în baza declarației-tip, pe proprie răspundere depuse la Registrul Comerțului, nu implică costuri, însă celelalte forme de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, amenajare, construire și pentru funcționarea obiectivelor ce desfășoară activități cu risc pentru starea de sănătate, implică costuri pentru solicitant, în cazul serviciilor de asistență sau a certificării conformității spre exemplu taxa percepută fiind 200 de lei.

III. Activități pentru care antreprenorul are obligația să solicite și să obțină autorizația de mediu / integrată de mediu, suplimentar față de autorizarea în baza declarației-tip, pe proprie răspundere

Așa cum este menționat și în Legea 359/2004, activitățile cu impact semnificativ asupra mediului nu se autorizează prin declarația-tip, pe proprie răspundere, acestea vor fi autorizate din punct de vedere al protecției mediului la sediul autorității competente și anume Agenția pentru Protecția Mediului ce funcționează la nivelul fiecărui județ.

În domeniul protecției mediului, există mai multe acte de reglementare necesare în diverse etape de realizare a unei investiții însă în etapa premergătoare funcționării propriu-zise a unui business avem în vedere prevederile Ordinului nr. 1798/2007, pentru aprobarea Procedurii de emitere a autorizației de mediu și a Legii nr.278/2013, privind emisiile industriale, conform cărora activitățile care intră sub incidența acestora nu pot fi desfășurate decât după obținerea autorizației de mediu/ autorizația integrată de mediu, documente ce constituie acte de reglementare în acest domeniu și care reprezintă:

- **Autorizația de mediu** - este actul administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, prin care sunt stabilite condițiile și/sau parametrii de funcționare ai unei activități existente sau ai unei activități noi cu posibil impact semnificativ asupra mediului, obligatoriu la punerea în funcțiune.

Procedura de reglementare este stabilită prin OM nr. 1798/2007 pentru aprobarea Procedurii de emiteră a autorizației de mediu, cu modificările și completările ulterioare.

Lista activităților supuse obligației obținerii autorizației de mediu este dată în Anexa 1 a Ordinului nr. 1798/2007, însă antreprenorul trebuie să aibă în vedere faptul că activitățile menționate în cadrul respectivei anexe sunt clasificate conform CAEN rev.1 (forma veche de clasificare), însă începând din anul 2007, aceste clase de activități au fost recodificate conform CAEN rev.2 (aprobate prin Ordinul nr.337/2007) și în acest context este necesar studierea ambelor clasificări iar în cazul unor neclarități fiind indicat ca antreprenorul să se adreseze Agenției pentru Protecția Mediului.

Legat de același act de reglementare și anume autorizația de mediu, conform prevederilor cuprinse în Ordinul nr.410/2008, cu modificările și completările ulterioare, activitățile de recoltare, capturare și/sau achiziție și/sau comercializare, pe teritoriul național sau la export, a florilor de mină, a fosilelor de plante și fosilelor de animale vertebrate și nevertebrate, precum și a plantelor și animalelor din flora și, respectiv, fauna sălbatică și a importului acestora, se fac în baza autorizațiilor pentru recoltare/capturare și/sau achiziție și/sau comercializare eliberate de autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului, respectiv agențiile județene pentru protecția mediului, iar pentru Rezervația Biosferei "Delta Dunării", Administrația Rezervației Biosferei "Delta Dunării"

- **Autorizația integrată de mediu/ autorizație de mediu** - actul administrativ emis de autoritățile competente de mediu, care permite unei instalații, unei instalații de ardere, unei instalații de incinerare a deșeurilor sau unei instalații de co-incinerare a deșeurilor să funcționeze în totalitate sau în parte, în condiții care să garanteze că instalația respectă prevederile prezentei legi, respectiv:
 - ✓ autorizația integrată de mediu pentru activitățile prevăzute în anexa nr. 1 din Legea nr. 278/2013.
 - ✓ autorizația de mediu pentru activitățile prevăzute în anexele nr. 6-8 din Legea nr. 278/2013.

Procedura de reglementare a acestora este stabilită prin OM nr. 818/2003 pentru aprobarea Procedurii de emiteră a autorizației integrate de mediu, cu modificările și completările ulterioare.

Autorizația de mediu este valabilă 5 ani, iar autorizația integrată de mediu este valabilă 10 ani, cu excepția autorizațiilor de mediu emise cu program pentru conformare care sunt valabile pe toată perioada derulării programului, dar nu mai mult de 60 de zile de la data scadentă de realizare a ultimei măsuri din programul respectiv.

Autorizația de mediu și autorizația integrată de mediu se suspendă de către autoritatea emitentă, pentru nerespectarea prevederilor acestora, după o notificare prealabilă prin care se poate acorda un termen de cel mult 60 de zile pentru îndeplinirea obligațiilor. Suspendarea se menține până la eliminarea cauzelor, dar nu mai mult de 6 luni. Pe perioada suspendării, desfășurarea proiectului sau a activității este interzisă.

IV. Autorizarea funcționării din punct de vedere al securității și sănătății în muncă

Cum inițierea unui business implică în cele mai multe dintre cazuri, angajarea de forță de muncă, în acest context, antreprenorul în calitate sa de angajator este obligat să solicite autorizația de funcționare din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă înainte de începerea oricărei activități, în conformitate cu prevederile Legii nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare și a normelor de aplicare a acesteia, aprobate prin H.G. nr. 1425/2006.

Așa cum am menționat la începutul acestui ghid, în cazul unei societăți comerciale, pfa sau a celorlalte forme de organizare a unui business, pentru legea prevede obligația înregistrării în Registrul Comerțului, autorizarea din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, se va face în baza declarației-tip, pe propria răspundere, depuse la Biroul Unic din cadrul Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunal, conform prevederilor Legii nr.359/2004, cu modificările și completările ulterioare. Prin declarația respectivă, antreprenorul, în calitate sa de angajator, își asumă responsabilitatea asupra legalității activității desfășurate, certificatul constatator obținut după depunerea declarației respective, atestând autorizarea din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă pentru activitățile specificate în cadrul acestuia.

În cazul în care în cadrul unor controale ulterioare, inspectorii de muncă constată încălcări ale prevederilor legale din domeniul securității și sănătății în muncă, aceștia pot dispune sistarea activității și propune, inspectoratului teritorial de muncă, înscrierea măsurii de sistare a activității în certificatul constatator, angajatorul având posibilitatea să își reia activitatea numai după ce demonstrează că a remediat deficiențele care au condus la sistarea activității și a obținut autorizarea.

B 2 – Alte, avize și autorizații necesare în vederea autorizării funcționării unui business

În vederea funcționării în condiții de legalitate a oricărui business, după parcurgerea etapei privind autorizarea în baza declarației-tip, pe proprie răspundere și eventual obținerea celorlalte avize/autorizații suplimentare, menționate până în momentul de față, antreprenorul are obligația, ca în funcție de specificul activității desfășurate și spațiul aferent acesteia, să solicite avizele și autorizațiile prevăzute în anumite domenii reglementate de lege. În continuare voi enumera o parte dintre acestea, fără însă ca aceasta enumerare să fie una exhaustivă, cu mențiunea că mă voi referii doar la acele documente care condiționează desfășurarea unei activități specifice și fără de care business-ul respectiv nu poate fi desfășurat legal, celelalte obligații întâlnite în derularea unui business și a căror nerespectare se sancționează contravențional, nu vor face obiectul enumerării prezentate mai jos. În contextul menționat mai sus, în funcție de specificul activității desfășurate, un antreprenor poate fi nevoit să obțină și următoarele avize și autorizații:

1. Autorizația de securitate la incendiu, eliberată de Inspectoratele pentru Situații de Urgență organizate la nivelul fiecărui județ

Acest document se eliberează având la bază prevederile Legii nr. 307/2006, privind apărarea împotriva incendiilor, cu modificările și completările ulterioare, pentru categoriile de construcții

și amenajări cuprinse în Anexa 1 și 2 din H.G. 571/2016; până în data de 30.06.2017, rămân valabile prevederile art. 30 alin. (4¹) - (4³) din Legea nr. 307/2006 care permite funcționarea acestora fără obținerea autorizației de securitate la incendiu, în baza răspunderii exclusive, în ceea ce privește funcționarea construcțiilor și amenajărilor din punctul de vedere al asigurării cerinței de securitate la incendiu, a beneficiarului investiției respective iar în cazul în care personalul împuternicit de la ISU, constată încălcarea gravă a cerinței de securitate la incendiu (a se vedea H.G. nr.915/2015), acesta poate dispune sistarea funcționării.

Conform celor menționate mai sus, pentru a ști cu exactitate dacă business-ul pe care îl va desfășura, necesită sau nu autorizație de securitate la incendiu, viitorul antreprenor va consulta anexele 1 și 2 din H.G. 571/2016, însă acest fapt nu oferă întotdeauna un răspuns fără echivoc asupra acestui aspect, existând numeroase cazuri de incertitudine cum ar fi spre exemplu: presupunem că un viitor antreprenor identifică o hală industrială neutilizată, în suprafață utilă de 580 mp, în care va dori să desfășoare o activitate de producție; analizând la prima vedere, hala respectivă de 580 mp nu ar face obiectul prevederilor cuprinse în H.G. 571/2016, fiind mai mică de 600 mp, dar suprafața desfășurată a acesteia, după care se raportează prevederile cuprinse în H.G. 571/2016, depășește aproape sigur această cifră, fapt ce obligă antreprenorul să solicite și să obțină autorizația de securitate la incendiu, iar concluzia ce se desprinde din această speță fiind aceea că este recomandabil oricărui antreprenor, înainte să inițieze un nou business, când are dubii asupra obligației de a deține autorizația de securitate la incendiu, să se informeze în prealabil asupra acestui aspect la *Inspectoratul pentru Situații de Urgență*.

2. Autorizația/acordul/avizul eliberat(e) de administrația publică locală

În cazul derulării anumitor activități economice, legislația aplicabilă în domeniu impune antreprenorului să solicite și să obțină, de la primăria pe a cărei raze teritoriale își va desfășura business-ul, un act administrativ sub forma unei autorizații/acord/avi necesar în vederea funcționării activității. Întrucât denumirea respectivelor acte administrative, procedurile de eliberare și activitățile care fac obiectul acestora, diferă de la o primărie la altă, neexistând în acest sens o practică unitară, consider foarte util ca în rândurile următoare să clarific acest aspect, astfel încât viitorul antreprenor să își contureze o imagine de ansamblu asupra acestor obligații.

Actele normative adoptate la nivel național și a căror prevederi instituie în mod expres obligația solicitării și obținerii unor acte administrative de la primăriile locale, în vederea desfășurării anumitor activități economice, sunt:

- O.G. nr. 99/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Normele de aplicare a acesteia, aprobate prin H.G.nr.333/2003, a căror prevederi stipulează că pe teritoriul României, desfășurarea activității de comercializare cu ridicata, cu amănuntul, serviciile de alimentație publică precum și alte servicii, implică alături de alte obligații și deținerea *acordului primarului* unității administrativ teritoriale în raza căreia se desfășoară activitatea. În practică, respectivul act administrativ se poate regăsi sub denumiri diferite, de la o primărie la alta, eu personal considerând în acest caz că denumirea generică a acestuia ar trebui să conțină obligatoriu și noțiunea de ”acord”, plecând de la premisa că nu întâmplător legiuitorul a utilizat această noțiune, acesta

având în vedere prevederile cuprinse în Legea 215/2001 (în forma existentă la momentul respectiv) și anume faptul ca între atribuțiile primarului, se regăsea (se regăsește și la ora actuală) atribuția de a < emite avizele, *acordurile* și autorizațiile date în competența sa prin lege și alte acte normative >.

Chiar dacă denumirea actului administrativ nu coincide în cazul tuturor primăriilor, cu adevărat important pentru un antreprenor, este să cunoască cu exactitate pentru ce activități este obligat să solicite primăriei, eliberarea respectivului act administrativ, astfel încât business-ul să se deruleze în condiții de legalitate. În acest context conform prevederilor cuprinse în OG nr.99/2000, fac obiectul acestui act normativ, doar activitățile prevăzute de clasele CAEN menționate în Anexa cuprinsă în cadrul acesteia, regăsindu-se aici aproape toate activitățile comerțului cu ridicata, cu amănuntul, alimentația publică, diverse prestări servicii și în consecință, pentru o activitate prevăzută de o clasă CAEN care nu se regăsește în cadrul anexei respective, nu există obligația solicitării din partea antreprenorului a actului administrativ reglementat de acest act normativ; un impediment care apare în cadrul acestui aspect, îl constituie faptul că Anexa mai sus menționată cuprinde clasele de activități din economia națională (CAEN) menționate în Rev.1 (prima ediție revizuită a CAEN), iar începând cu anul 2007, prin Ordinul nr.337/2007, au fost aprobate CAEN Rev. 2, clasificare care se folosește și în momentul de față; datorită faptului că respectiva Anexa nu a fost actualizată de legiuitor, conform cu CAEN Rev. 2, a apărut o problemă de interpretare juridică, ce privește atât antreprenorul cât și primăriile și anume faptul că clasele CAEN cuprinse în Anexa respectivă, în urma recodificării conform Ordinului nr.337/2007, cuprind față de forma inițială, o serie de activități suplimentare, care nu se regăseau inițial în cadrul acesteia și în acest context se pot reda câteva exemple precum:

- ❖ Clasa de activitate 5020, cuprinsă în CAEN rev.1, clasa care este prevăzută ca atare în Anexa cuprinsă în O.G.99/2000, s-a transformat conform CAEN rev.2, în următoarele clase de activități:
 - 4520 – Întreținerea și repararea autovehiculelor
 - 5221 – Activități de servicii anexe pentru transporturi terestre

- ❖ Clasa de activitate 5134, cuprinsă în CAEN rev.1, clasa care este prevăzută ca atare în Anexa cuprinsă în O.G.99/2000, s-a transformat conform CAEN rev.2, în următoarele clase de activități:
 - 1101 – Distilarea, rafinarea și mixarea băuturilor alcoolice
 - 1102 – Fabricarea vinurilor din struguri
 - 4634 – Comerț cu ridicata al bauturilor

Din exemplele de mai sus se poate observa, ca raportându-ne la Anexa din O.G. 99/2000 corelată cu CAEN rev.2, activități precum cele prevăzute de clasele CAEN :

5221 – Activități de servicii anexe pentru transporturi terestre,

1101 – Distilarea, rafinarea și mixarea băuturilor alcoolice,

1102 – Fabricarea vinurilor din struguri,

nu se regăseau inițial în Anexa avută în vedere și întrebarea firească care se poate pune fiind <dacă pentru aceste activități antreprenorul este obligat să dețină acordul primarului?> sau privit din alt unghi <dacă primăria este abilitată să avizeze/autorizeze aceste activități? >. Ca să aflăm un răspuns la această întrebare trebuie să avem în vedere următoarele:

- ✓ Nota de fundamentare a OG nr.99/2000, despre a cărui conținut nu dispun, însă din Nota de fundamentare a H.G. nr.333/2003, privind normele de aplicare a O.G. nr.99/2000, rezultă că intenția legiuitorului era să constituie o reglementare generală a regimului comercializării produselor și serviciilor de piață în România, fapt consemnat de altfel și în preambulul la OG nr.99/2000, mai exact la art. 1 care specifică că ordonanță stabilește principiile generale privind desfășurarea activității comerciale și urmărește dezvoltarea rețelei de distribuție a produselor serviciilor de piață, cu respectarea principiilor liberei concurențe, protecției vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor, precum și a mediului. În concluzia celor menționate rezultă că intenția legiuitorului în momentul adoptării OG nr.99/2000 era să reglementeze rețeaua de distribuție a produselor serviciilor de piață, fără a se avea în vedere alte activități precum cele din sectorul agricol, industrial, construcții, transport precum și o serie întreagă de activități din sfera serviciilor.
- ✓ Conform prevederilor Legii nr.24/2000, privind normele de tehnică legislativă, printr-o reglementare adoptată la nivel local, în baza unei hotărâri a consiliului local, nu se poate aduce o extindere a sferei de aplicare a unui act normativ de nivel superior (în cazul nostru O.G.) cum nici nu poate contravenii principiilor și dispozițiilor acesteia și ca urmare, transpus în cazul de față, printr-o hotărâre a consiliului local nu se poate extinde sfera claselor de activitate (codurilor CAEN) cărora li se aplică prevederile OG nr.99/2000, față de cele menționate în mod expres în cuprinsul acesteia (cele din Anexa).
- ✓ Având în vedere considerentele menționate în paragrafele anterioare, din punct de vedere personal, consider că o primărie nu poate solicita unui antreprenor obținerea unui act administrativ, în vederea avizării/autorizării unor activități care nu sunt cuprinse în Anexa la O.G.nr.99/2000, invocând ca bază legală prevederile cuprinse în respectiva ordonanță. În ceea ce privește activitățile ce fac obiectul prevederilor O.G.nr.99/2000, dacă le recodificăm conform CAEN rev.2, fapt absolut necesar având în vedere că orice document de constituire/înregistrare/autorizare, eliberat de Registrul Comerțului, codifică orice activitate economică conform CAEN rev.2, ne rezultă o serie de activități care inițial nu se regăseau în Anexa avută în vedere și în opinia mea personală, consider că acestea nu pot fi asimilate prevederilor cuprinse în O.G. 99/2000 în măsura în care acestea aparțin unor sectoare de activitate care nu a fost avute în vedere de legiuitor în momentul instituirii respectivei ordonanțe așa cum spre exemplu este cazul activității prevăzute de clasa CAEN 1101 – Distilarea,

rafinarea și mixarea băuturilor alcoolice sau clasa CAEN 1102 – Fabricarea vinurilor din struguri precum și alte clase de activități care nu au tangență directă cu comercializarea produselor și serviciilor de piață.

Legat de actul administrativ eliberat de primării în baza O.G. nr.99/2000, unii antreprenori care dețin business-uri în localități diferite au constatat faptul că pentru eliberarea/vizarea respectivelor documente, unele primării percep taxe în timp ce altele nu percep nicio taxă (mă refer la taxe percepute efectiv pentru eliberarea/vizarea respectivelor acte administrative și nu la taxe accesorii cum ar fi cea percepută pentru eliberarea certificatului fiscal spre exemplu). De ce există această situație? Voi răspunde la această întrebare cu un punct de vedere strict personal și ca urmare tratați-l ca atare și anume: După cum vom observa și mai jos, legiuitorul prin art. 475, alin.(3) din Codul Fiscal a instituit doar pentru patru clase de activități (dintre care două clase și anume 5610– Restaurante; și 5630 – Baruri, se regăsesc și în Anexa cuprinsă în O.G. nr.99/2000), obligația achitării unei taxe pentru eliberarea/vizarea autorizației de funcționare de către primăria în raza căruia se desfășoară activitatea; având în vedere aspectul menționat anterior corelat cu prevederile Legii nr.24/2000, privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, administrația publică locală nu poate depăși, prin adoptarea unui act normativ pe plan local, limitele competenței instituite prin Codul Fiscal și nici nu poate contravenii principiilor și dispozițiilor acestuia și în consecință nu poate institui taxe pentru eliberarea/vizarea unui acord/autorizații/aviz de funcționare pentru alte activități decât cele menționate în Codul Fiscal; primăriile au totuși posibilitatea, conform prevederilor art. 484 din Codul Fiscal, cu respectarea prevederilor Legii nr. 273/2006, privind finanțele publice locale, instituirii unor taxe speciale în acest domeniu, care însă după cum am menționat anterior, nu pot face obiectul eliberării/vizării propriu-zise a respectivelor autorizații, acestea pot fi instituite pentru oferirea unor servicii complementare, cum ar fii spre exemplu ca autoritatea locală, să ofere servicii de informare, instruire, consultanță, consiliere și asistență tehnică pentru potențialii întreprinzători care inițiază o afacere, pentru întreprinderile nou-înființate și pentru întreprinderile mici și mijlocii existente, potrivit nevoilor acestora, activitate ce poate fi organizată în baza art. 25, alin.(3), lit. e) din Legea nr.346/2004, privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare. În practică, taxele percepute de primării în vederea eliberării autorizației/acordului/ avizului de funcționare pentru desfășurarea de activități economice, altele decât cele menționate în următorul paragraf, sunt instituite ca și taxe speciale, asupra oportunității și legalității acestora concluzia o veți putea reflecta dumneavoastră, având în vedere specificațiile pe care le-am făcut anterior, corelat cu fiecare caz practic în parte.

- Pentru activitățile menționate de clasele CAEN: 5610 – Restaurante; 5630 – Baruri; 9321 – Bâlcuiuri și parcuri de distracție; 9329 – Alte activități recreative și distractive n.c.a., antreprenorul este obligat să solicite primăriei în raza căreia își

desfășoarea activitatea, eliberarea autorizației de funcționare, conform prevederilor art.475 alin.(3) și (5) din Legea nr.227/2015, privind Codul Fiscal. În vederea eliberării / vizării respectivei autorizații, antreprenorul trebuie să plătească o taxă de până la 4000 de lei pentru o suprafață de până la 500 mp inclusiv și de până în 8000 de lei pentru o suprafață de peste 500 mp. Nivelul taxei respective diferă de la o primărie la alta, în funcție de reglementările adoptate la nivel local prin hotărâre a consiliului local. În ceea ce privește modul de stabilire a suprafeței care se ia în considerare la achitarea acestei taxe, nici Codul Fiscal și nici Normele de aplicare a acestuia nu aduc clarificări suplimentare asupra acestui aspect și anume dacă această suprafață se referă la suprafața utilă sau la cea desfășurată, la suprafața de servire sau la întreaga suprafață, lasând astfel la latitudinea autorității locale să își stabilească propriile criterii în acest sens, bineînțeles cu respectarea prevederilor din Codul Fiscal. O părere personală legată de acest aspect îl reprezintă faptul că suprafața luată în considerare ar trebui să fie cea utilă totală, mai ales în cazul restaurantelor și barurilor, a căror anexe, bucătării, grupuri sociale, etc, fac parte integrantă din fluxul de activitate și fără de care unitatea respectivă nu și-ar îndeplini condițiile de autorizare din punct de vedere sanitar și sanitar-veterinar. Legat de procedura eliberării acestor autorizații, aceasta ca și în cazul taxei, diferă de la o primărie la alta, neexistând o procedură unitară în acest sens, antreprenorul care deține puncte de lucru amplasate pe raza mai multor unități administrativ teritoriale fiind nevoit să se informeze în prealabil asupra acestui aspect la fiecare primărie în parte; în ceea ce privește documentația necesară, aceasta teoretic ar trebui să fie destul de complexă având în vedere prevederile art. 475, alin.(5) din Codul Fiscal care menționează că autorizația respectivă se eliberează *în cazul în care solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege*, o exprimare mult prea vagă care obligă practic primăriile să țină seama de toate avizele și autorizațiile care condiționează desfășurarea activității pentru care s-a solicitat autorizarea.

- Chiar dacă un antreprenor nu desfășoară nicio activitate dintre cele menționate în Anexa cuprinsă în OG nr.99/2000 sau cele prevăzute de art.475 alin.(3) din Codul Fiscal, îi este recomandat acestuia să se adreseze totuși primăriei în raza căruia își va desfășura activitatea în vederea obținerii unui punct de vedere în ceea ce privește existența vreunei reglementări adoptate la nivel local, cu privire la desfășurarea activității respective. Specific acest fapt, întrucât în practica curentă, în cazul multor primării au fost adoptate reglementări locale ce obligă obținerea unui act administrativ din partea acestora, în vederea desfășurării unor activități, altele decât cele menționate la începutul acestui paragraf. Aceste acte administrative, de regulă și în conformitate cu prevederile legale, pot aviza programul de funcționare a unei unități economice, acestea fiind adoptate la nivel local prin hotărâre a consiliului local, având la baza prevederile Legii nr.215/2001 corelate, după caz cu prevederea art.26, alin.3 din O.G.21/1992 (republicată), privind Protecția Consumatorilor sau cu prevederea art.70, lit. g) din O.U.G. nr.195/2005, privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare sau cu prevederile art.30 din H.G. nr. 348/2004, privind exercitarea comerțului cu produse și servicii de piață în unele zone publice, cu modificările și completările ulterioare.

3. **Autorizația care conferă dreptul de a efectua operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase**, eliberată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în baza O.U.G. nr.190/2000, cu modificările și completările ulterioare și a Normelor de aplicare aprobate prin H.G. nr.1344/2003, în cazul comerțului cu metale prețioase și caselelor de amanet. Casele de amanet necesită și înscrierea în Registrul de evidență deschis la BNR, conform prevederilor Legea nr.93/2009, cu modificările și completărilor ulterioare.
- Operațiunile cu metale prețioase și pietre prețioase, se pot efectua de către persoanele fizice sau juridice numai în baza autorizației eliberate de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în conformitate cu prevederile cuprinse în O.U.G. nr.190/2000 și a Normelor de aplicare a acesteia aprobate prin H.G. nr.1344/2003, cu modificările și completărilor ulterioare. Conform Ordinului nr.99/2015, pentru eliberarea autorizației se achită o taxă de 621 lei pentru fiecare dintre operațiunile cu metale prețioase și pietre prețioase prevăzute la art. 2 pct. 2 din O.U.G. nr.190/2000, iar pentru viza anuală a acesteia se aplică un procent de 25% din valoarea taxei de autorizare.

Prin operațiuni cu metale prețioase se înțelege: fabricarea, prelucrarea, vânzarea, cumpărarea, tranzacționarea, marcarea, prestarea de servicii ce au ca obiect metalele prețioase, etc. Conform prevederilor OUG 190/2000, prin metale prețioase se înțelege aurul, argintul și metalele platinice (platina, ruteniul, rhodiul, paladiul, osmiul și iridiul). Prin pietre prețioase se înțelege - diamantele, rubinele, safirele, smaraldele, perlele naturale și de cultură, precum și pietre naturale de calitate gemă.

Operațiunile cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase vor fi înregistrate la data producerii lor în registre speciale, șnuruite, sigilate și înregistrate la organul fiscal în raza căruia își are adresa/sediul social declarat persoana fizică sau juridică autorizată. Fiecare punct de lucru al persoanei fizice sau sediu secundar al persoanei juridice autorizate va avea câte unul din aceste registre, care va fi utilizat exclusiv pentru acea adresă, respectiv sediu, modelul de registru fiind aprobat prin Ordinul nr.1809/2004.

Obiectele și bijuteriile confecționate din metale prețioase și aliaje ale acestora, cu sau fără pietre prețioase, pot fi comercializate pe teritoriul României numai dacă sunt marcate cu marca de garanție proprie a importatorului, producătorului intern sau, după caz, a vânzătorului cu amănuntul, înregistrată la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, alături de marca de titlu, sau cu marca de certificare a Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Prin marcarea se înțelege operațiunea de atestare a conținutului de metal prețios fin, prin aplicarea mărcii de titlu, a mărcii de garanție proprie a producătorului intern, a importatorului și/sau a vânzătorului cu amănuntul ori, după caz, a mărcii de certificare.

Prin marca de garanție proprie se înțelege operațiunea de aplicare a semnului convențional individual, înregistrat la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, pe bijuterii și obiectele din metale prețioase sau aliajele acestora, de către producătorul intern, importator sau, după caz, vânzător. Realizarea acestei operațiuni se poate face numai în baza autorizației de funcționare pentru realizarea operațiunilor de marcarea a metalelor prețioase, eliberate de ANPC în baza OUG 190/2000, a normelor de aplicare aprobate prin H.G. nr.1344/2003, a Ordinului nr. 104/2015, a Ordinului nr. 102/2004 și a Ordinului nr.214/2011, Ordinului nr.221/2016.

Marcarea de certificare consta în aplicarea unui semn conventional pe bijuterii și pe obiectele din metale pretioase sau aliaje ale acestora, de către Autoritatea Natională pentru Protecția Consumatorilor, în cazul în care producatorul intern, importatorul și/sau vânzătorul nu sunt autorizați sau nu doresc să-și aplice marca de garanție proprie, la cererea acestora. Modelelor mărcilor de certificare ce urmează să fie aplicate pe obiecte și pe bijuterii din metale pretioase de către ANPC sunt reglementate prin Ordinul nr. 264/2008.

Marcarea de titlu constă în aplicarea semnului conventional, diferit în funcție de titlul metalului pretios, pe bijuteriile și obiectele din metale pretioase și aliajele acestora. Marca de titlu nu se înregistrează la ANPC, se exprimă prin cifre arabe și reprezintă proporția de metal pretios fin, conținută de un obiect, exprimată în miimi. Titlurile legale în România, exprimate în miimi, care se identifică prin marca titlului aplicată bijuteriilor și obiectelor din metale pretioase și aliajele acestora, sunt următoarele:

- a) pentru aur: 375; 500; 585; 750; 833; 900; 916 și aur fin 999;
- b) pentru argint: 750; 800; 875; 916; 925 și argint fin 999;
- c) pentru platina: 950;
- d) pentru paladiu: 950.

Toleranțele admise între titlul marcat și cel real sunt de plus sau minus 4 miimi. Obiectele care au titlul minim sub cele menționate mai sus, nu fac obiectul prevederilor cuprinse în OUG 190/2000.

Conform art.31 din Ordinul nr.102/ 2004, sunt exceptate de la marcarea:

- a. obiectele și bijuteriile confecționate din metale pretioase și aliaje ale acestora, care din cauza construcției se pot deforma, fisura sau deteriora în orice alt mod ca urmare a aplicării mărcii;
- b. plăcuțele, fragmentele și lucrările din aur dentar și din alte aliaje dentare ale metalelor pretioase;
- c. fragmentele de obiecte și bijuterii din metale pretioase;
- d. monedele, medaliile și plachetele din metale pretioase și aliaje ale acestora;
- e. lingourile din metale pretioase și aliaje ale acestora;
- f. metalele pretioase și aliajele acestora sub formă de materii prime
- g. obiectele confecționate din metale pretioase sau aliaje ale acestora, utilizate în scop industrial sau de cercetare ori pentru analize de laborator;
- h. obiectele și bijuteriile confecționate din metale pretioase și aliaje ale acestora, destinate exportului;
- i. obiectele care au părți confecționate din metale pretioase și aliaje ale acestora, care din cauza construcției nu pot fi analizate la piatra de analiză;
- j. obiectele și bijuteriile confecționate din metale comune sau din alte materiale acoperite total ori parțial cu metale pretioase sau aliaje ale acestora.

4. **Autorizația pentru activități de schimb valutar**, pentru casele de schimb valutar, în conformitate cu prevederile Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr. 664/2012, cu modificările și completările ulterioare.
5. **Licență de turism și/sau certificate de clasificare**, pentru agențiile de turism și unitățile de primire turistice, în conformitate cu prevederile cuprinse în H.G. nr.1267/2010, cu modificările și completările ulterioare.
6. **Licență de organizare și autorizația de exploatare a jocurilor de noroc**, în conformitate cu prevederile cuprinse în OUG nr. 77 / 2009, privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, cu modificările și completările ulterioare. Prin modificările aduse de OUG nr.92/2014, se menționează la art.15, alin.(8) faptul că Licența de organizare și autorizația de exploatare a jocurilor de noroc permit operatorului economic care le-a obținut să desfășoare activitatea pe întregul teritoriul României, fără a fi necesar obținerea de autorizații, aprobări, taxe suplimentare, avize ori licențe din partea altor autorități. Anterior începerii activității pe raza unei localități, operatorul economic licențiat în condițiile OUG 77/2009, va informa, în termen de 5 zile, prin adresă, primăriile locale competente despre începerea activității, comunicându-le data începerii activității și transmitându-le copii de pe licența și autorizația de exploatare a jocurilor de noroc.
7. **Autorizația de funcționare** emisă de Ministerul Sănătății – în cazul farmaciilor, eliberată în baza Legii nr. 266/2008, legea farmaciei, cu modificările și completările ulterioare.
8. Pentru comerțul cu semințe și material săditor, **Autorizația pentru comercializarea semintelor și materialului săditor**, în conformitate cu prevederile Legii nr. 266/2002, cu modificările și completările ulterioare. În conformitate cu prevederile Ordinului nr. 769/2009, comercializarea cu amănuntul, spre utilizatorii finali neprofesioniști, în piețe și magazine al căror obiect principal de activitate nu este comercializarea semintelor și materialului săditor, a semintelor în ambalaje mici și/sau a plantelor la bucată sau în ambalaj individual provenite de la furnizori profesioniști, autorizați conform legii, se poate face fără a necesita deținerea unei autorizații pentru comercializarea semintelor și materialului săditor așa cum este prevăzut în Legea nr. 266/2002. Deasemenea operatorii economici pot comercializa în numele lor, produsele menționate anterior, în baza unei împuterniciri date de un furnizor angrosist autorizat în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene.
9. **Certificat de înregistrare pentru comercializare produse de uz fitosanitar**, emis în baza O.G. nr.41/2007, cu modificările și completările ulterioare, de Direcția pentru Agricultură organizată la nivelul fiecărui județ. Pot obține certificat de înregistrare persoanele juridice și fizice autorizate, care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:
 - a) Prin obiectul de activitate precizat în statutul de funcționare, au profil specializat în domeniul comercializării produselor de protecție a plantelor iar în cazul persoanelor fizice

sunt autorizate pentru activitatea de comercializare a produselor de protecție a plantelor pe care o desfășoară potrivit prevederilor OUG nr. 44/2008.

b) Dispun de personal încadrat, cu pregătire în domeniul agricol/biologic/biochimic sau silvic de nivel superior ori de nivel mediu, atestat prin certificat de atestare profesională, eliberat nominal, de către unitatea fitosanitară în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea comercială. În cazul persoanelor fizice autorizate cu pregătire în domeniul agricol/biologic, biochimic sau silvic, de nivel superior ori mediu, și sunt atestate prin certificat de atestare profesională pentru activități de comercializare a produselor de protecție a plantelor, eliberat nominal, în urma examinării de către unitatea fitosanitară în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea comercială.

c) îndeplinesc condițiile de organizare și funcționare pentru unitățile fitofarmaceutice, prevăzute în anexa nr. 2 din O.G. nr.41/2007.

Persoanele fizice sau asociațiile familiale pot să se înregistreze numai pentru comerțul cu amănuntul cu produse de protecție a plantelor clasificate ca nocive (Xn), iritante (Xi) sau a celor fără clasificare de pericolozitate.

Produsele de uz fitosanitar pot fi comercializate cu amănuntul în cadrul fitofarmaciilor cu excepția celor clasificate ca foarte toxice (T+) și toxice (T) care pot fi comercializate doar cu ridicata, în cadrul depozitelor fitofarmaceutice. Pentru comercializarea produselor clasificate ca foarte toxice (T+) și toxice (T) este necesar Avizul inspectoratului județean de poliție și cel al inspectoratului teritorial de muncă, în raza cărora este amplasat depozitul fitofarmaceutic.

Conform prevederilor cuprinse în O.G. nr.4/1995, cu modificările și completările ulterioare, la distribuirea produselor de protecție a plantelor clasificate ca foarte toxice (T+) și toxice (T), fabricanții, importatorii și distribuitorii înregistrați au obligația să ceară cumpărătorului certificatul de înregistrare (pentru comercianți și distribuitori), iar utilizatorului autorizația de utilizare, să le verifice valabilitatea și să le înregistreze într-un registru special de evidență a distribuirii acestor produse, potrivit autorizațiilor eliberate. Registrele de evidență se sigilează și paginile se numerotează de către unitățile fitosanitare.

Semințele tratate cu produse de protecție a plantelor clasificate ca foarte toxice (T+) și toxice (T) sunt supuse aceluiași dispoziții ca și în cazul produselor de uz fitosanitar din aceeași categorie. Este interzisă comercializarea acestora către persoane fizice sau juridice neautorizate.

Fabricanții, importatorii, comercianții și distribuitorii de produse de protecție a plantelor sunt obligați să-și organizeze mijloacele necesare recuperării ambalajelor nevalorificabile de la produsele furnizate la utilizatori, fiind interzisă stocarea acestora la producătorii agricoli sau la prestatorii de tratamente mai mult de 90 de zile peste termenul de valabilitate a produsului utilizat.

10. Comercializarea și exploatarea echipamentelor pentru agrement – parcuri de distracție, se face în baza și cu respectarea prevederilor cuprinse în H.G. nr.435/2010, cu modificările și completările ulterioare precum și a Legii nr.64/2008, republicată și în baza Prescripției tehnice PT R 19-2002, editia 1, "Cerințe tehnice de securitate privind

echipamentele și instalațiile montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă" aprobate prin Ordinul nr. 98/2003.

Administratorul parcului de distracții, indiferent dacă parcul de distracții se află pe un amplasament temporar sau definitiv, trebuie:

a) să obțină, să dețină și să pună la dispoziție organelor de supraveghere și control, la cerere, autorizația de funcționare a parcului de distracții, emisă de autoritățile publice locale;

b) să efectueze, atunci când exploatarea echipamentelor de agrement impune acest lucru, bransamentele necesare în conformitate cu legislația aplicabilă în vigoare;

c) să informeze consumatorii, printr-un panou de avertizare, amplasat la intrarea în parcul de distracții, despre:

(i) denumirea parcului de distracții;

(ii) numărul autorizației de funcționare a parcului de distracții, emisă de autoritățile publice locale;

(iii) datele de identificare a administratorului, inclusiv adresa unde acesta are sediul;

(iv) numerele de telefon ale serviciilor profesioniste pentru situații de urgență (salvare, pompieri, poliție) și al autorității pentru protecția consumatorilor, pentru situații de urgență;

(v) amplasarea echipamentelor pentru agrement, prin indicarea acestora pe harta parcului de distracții;

d) să asigure supravegherea parcului de distracții;

e) să asigure împrejmuirea parcului de distracții;

f) să asigure dotarea parcului de distracții cu alimentare cu apă curentă, toalete publice, canalizare corespunzătoare, instalații de iluminat pe timpul nopții și mijloace adecvate de colectare a gunoiului;

g) să delimiteze aleile de acces la echipamentele pentru agrement din parcurile de distracții, astfel încât să se evite intrarea consumatorilor în raza de acțiune a echipamentelor aflate în mișcare sau în alte zone care pot prezenta pericol pentru viața, sănătatea sau securitatea acestora;

h) să anunțe imediat producerea oricărui accident sau incident grav autorităților competente;

i) să aibă în dotare truse de prim ajutor pentru cazuri de urgență și să afișeze în mod vizibil consumatorilor locul unde acestea sunt amplasate;

j) să solicite și să obțină autorizația de securitate la incendiu, în condițiile legii, și să asigure mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor adecvate, funcționale și în cantitățile necesare.

Înainte de punerea în funcțiune a echipamentului pentru agrement pe orice amplasament, deținătorul echipamentului pentru agrement trebuie:

a) să se asigure că echipamentul pentru agrement ce urmează a fi exploatat, este însoțit de certificatul de conformitate;

b) să încheie un document, în formă scrisă, cu administratorul parcului de distracții sau al spațiului de joacă, din care să rezulte, cel puțin, acceptul acestuia pentru amplasarea echipamentului pentru agrement și perimetrul pentru amplasare, în cazul în care deținătorul echipamentului pentru agrement nu este și administratorul parcului de distracții sau al spațiului de joacă;

c) să se asigure că pe fiecare echipament sunt inscripționate lizibil, durabil și vizibil informațiile prevăzute în anexa nr. 2 din HG 435/2010.

d) să efectueze o analiză de risc în exploatare, luându-se în considerare prevederile anexei nr. 3 din HG 435/2010.

e) să obțină autorizația de funcționare a echipamentului pentru agrement, cu respectarea prevederilor Legii nr. 64/2008. Autorizația emisă de ISCIR pentru deținătorii/utilizatorii de instalații/echipamente, atestă faptul că o instalație/un echipament îndeplinește toate condițiile și cerințele pentru a fi pusă/pus în funcțiune în condiții de siguranță;

Persoana fizică sau juridică ce deține/utilizează o instalație/echipament are următoarele obligații și responsabilități conform prescripțiilor tehnice:

a) să solicite și să obțină avizul obligatoriu de instalare, după caz;

b) să solicite și să obțină autorizarea funcționării;

c) să ia măsurile necesare și să se asigure că instalația/echipamentul este utilizată/utilizat în condiții de siguranță, prin efectuarea reviziilor, reparațiilor, întreținerii de către persoane autorizate, conform documentațiilor și prescripțiilor tehnice;

d) să asigure existența, la fiecare loc de muncă, a instrucțiunilor tehnice specifice pentru utilizarea în condiții normale a instalației/echipamentului și a documentelor cuprinzând măsurile ce trebuie luate în caz de avarii, întreruperi și dereglări ale instalației/echipamentului sau ale proceselor în care aceasta/acesta este înglobată/înglobat;

e) să folosească pentru utilizarea instalației/echipamentului numai personal de deservire autorizat ISCIR.

f) să asigure supravegherea și verificarea tehnică în utilizare a instalațiilor/echipamentelor.

Echipamentele pentru spațiile de joacă concepute sau destinate pentru a fi utilizate în special de copii, la care intervine exclusiv greutatea sau forța fizică a ființei umane, și destinate folosirii pe un spațiu colectiv de joacă, temporar sau permanent, nu necesită autorizație de funcționare de la ISCIR.

- 11. Comercializarea articolelor pirotehnice** necesită autorizație de la Insp. Teritorial de Muncă precum și de la Insp. Județean de Poliție, în conformitate cu prevederile cuprinse în Legea nr. 126/1995 (republicată). Aceste activități se desfășoară în corelație cu prevederile cuprinse în H.G. nr. 536/2002, cu modificările și completările ulterioare și H.G. nr.1102/2014. Vânzarea articolelor pirotehnice se face numai de către persoanele juridice autorizate în acest sens și numai în locurile autorizate în condițiile legii. Articolele pirotehnice pot fi comercializate doar în spații destinate vânzării unor astfel de articole numai după obținerea autorizației de a le deține și comercializa din partea inspectoratului teritorial de muncă și a inspectoratului de poliție județean și după obținerea acordului unității inspectoratului pentru situații de urgență în a cărei rază de competență funcționează. Spațiile de comercializare a articolelor pirotehnice se vor amenaja în afara imobilelor cu destinația de locuit, în condițiile stabilite prin normele tehnice.
- 12. Autorizație de gospodărire a apelor**, eliberată de Adm. Națională Apele Române, în conformitate cu prevederile Legii nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, necesară operatorilor economici în diverse situații: amenajare lacuri, statii epurare, canalizare, depozite reziduri menajere si altele, deversare ape uzate direct in rauri, alimentare directa cu apa prin pompe, etc.
- 13. Comercializarea armelor și munițiilor precum și practicarea meseriei de armurier** necesită autorizație în conformitate cu prevederile Legii nr. 295/2004, cu modificările și completările ulterioare.
- 14. Activitatea desfășurată în service-urile auto**, conform O.G. nr.82/2000, cu modificările și completările ulterioare, necesită pe lângă alte avize/autorizații și **autorizația tehnică** eliberată de Registrul Auto Român. Prin Ordinul nr. 2131/2005, cu modificările și completările ulterioare, au fost aprobate reglementările privind autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități de reparații, de întreținere si/sau de reglare funcțională a vehiculelor rutiere, de recondiționare produse, precum și activitățile de înlocuire de șasiuri si/sau caroserii ale vehiculelor rutiere. Activitățile pentru care operatorii economici trebuie să solicite autorizarea sunt prevăzute în Anexa 1 din respectivul Ordin. Operatori economici care desfășoară activități specifice în termenul de garanție a vehiculelor noi trebuie sa aibă și abilitarea din partea producătorului vehiculului rutier respectiv sau din partea reprezentantului autorizat al acestuia. În vederea obținerii autorizației de la RAR, conducătorul atelierului de reparații auto trebuie să facă dovada calificării profesionale în domeniu cu excepția cazului în care în atelier se desfășoară doar activități de înlocuire materiale de exploatare, de înlocuire și reparare anvelope și camere de aer, de echilibrat roti, de înlocuire a sistemului de evacuare gaze arse motor - tobe esapament fără sisteme catalitice. Comercializarea **produselor și materialelor de exploatare** utilizate **la vehiculele rutiere** (piese și diferite substanțe), se face în conformitate cu prevederile cuprinse în Ordonanța nr. 80/2000, cu modificările

și completările ulterioare. Produsele menționate pot fi comercializate numai dacă sunt omologate sau certificate, de către Registrul Auto Român. Fac excepție de la omologare și certificarea menționată mai sus, produsele:

- a) omologate de autoritățile competente ale părților contractante în baza acordurilor de la Geneva;
- b) omologate sau certificate de autoritățile competente ale statelor membre potrivit directivelor/regulamentelor Uniunii Europene;
- c) de origine sau produsele de schimb de origine;
- d) produsele și materialele de exploatare noi fabricate în mod exclusiv pentru a fi utilizate de vehiculele destinate competițiilor sportive, care nu sunt destinate utilizării în circulația rutieră. Această excepție nu se aplică în cazul în care produsele și materialele de exploatare respective au dublă utilizare, atât pentru vehiculele destinate competițiilor sportive, cât și pentru vehiculele destinate circulației rutiere.

Sunt exceptate de asemenea de la omologare și certificare, componentele, piesele și entitățile tehnice, care sunt fabricate și comercializate legal în state membre ale Uniunii Europene, altele decât România, și care nu fac parte dintr-un sistem sau echipament care este reglementat printr-o directivă/regulament al Uniunii Europene sau printr-un regulament CEE-ONU aplicat de Uniunea Europeană, sunt exceptate de la obligativitatea omologării sau a certificării în vederea introducerii pe piață și/sau comercializării, dacă acestea asigură un nivel echivalent de protecție a siguranței rutiere sau de protecție a mediului în raport cu cerințele naționale de introducere pe piață, nivel demonstrabil pe baza unor documente oficiale. În vederea comercializării, produsele și materialele de exploatare omologate sau certificate conform prezentei ordonanțe, trebuie să aibă aplicate, după caz, mărci de certificare a conformității, mărci/marcaje de omologare sau numărul certificatului de conformitate/omologare.

15. În conformitate cu prevederile cuprinse în Ordinul nr. 409/2004, operatorii economici care **comercializează detectoare de metale** sunt obligați să obțină autorizația inspectoratului de poliție al județului, respectiv a Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, în a căror rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, sediul, și să se înregistreze la aceste autorități. Spațiul de comercializare trebuie să fie folosit în exclusivitate pentru comerțul cu detectoare de metale, să aibă un afișaj stradal cu denumirea agentului economic și a obiectului de activitate și totodată să fie prevăzut cu sistem de alarmă ori să se încheie contract de prestări de servicii cu o societate de pază și securitate sau să aibă pază proprie permanent.
16. În conformitate cu prevederile cuprinse în H.G. nr. 1420/2003, cu modificările și completările ulterioare, **comercializarea bunurilor culturale mobile** aflate în proprietate privată, poate fi efectuată numai de către operatorii economici care dețin autorizația de funcționare eliberată de Ministerul Culturii și Cultelor în baza avizului Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, în condițiile Legii nr. 182/2000, privind protejarea patrimoniului cultural național mobil. Face excepție de la această obligație comercializarea operelor de artă plastică și fotografică, a operelor de artă decorativă sau

de cult, a operelor cu caracter etnografic, ale meșteșugarilor populari, precum și a altor opere create de autori în viață care nu pot face obiectul clasării, potrivit prevederilor din Legea nr. 182/2000. Prin clasare se înțelege procedura de stabilire a bunurilor culturale mobile care fac parte din categoriile juridice ale patrimoniului cultural național mobil, având ca efect înscrierea bunurilor culturale mobile în Inventarul patrimoniului cultural național mobil, în una dintre cele două categorii, tezaur sau fond.

- 17.** Localurilor în care se prezintă **programe de strip-tease sau erotice, spațiile de comercializare a publicațiilor cu caracter pornografic și spațiile destinate închirierii sau vânzării de filme pornografice** au nevoie de autorizație de funcționare eliberată în conformitate cu prevederile cuprinse în H.G. nr. 491/2004, pentru aprobarea Normelor privind funcționarea și componența Comisiei de eliberare a autorizației de funcționare a localurilor în care se prezintă programe de strip-tease sau erotice, a spațiilor de comercializare a publicațiilor cu caracter pornografic și a spațiilor destinate închirierii sau vânzării de filme pornografice, precum și procedura de eliberare a acestei autorizații.

Conform prevederilor cuprinse în Legea 196/2003, privind prevenirea și combaterea pornografiei, persoanele care dețin sau administrează localuri în care se prezintă programe de striptease sau erotice trebuie să asigure următoarele condiții:

- a) desfășurarea acestor activități în spații inaccesibile privirilor din exterior;
- b) interzicerea accesului minorilor în aceste localuri.

Localurile respective trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să aibă o suprafață de minimum 100 mp;
- b) să aibă pază asigurată;
- c) să dețină cel puțin o scenă;
- d) să nu folosească o reclamă stradală indecentă;
- e) să fie amplasate la o distanță mai mare de 250 m față de școli, de internate sau de lăcașuri de cult.

Publicațiile având caracter pornografic sunt destinate exclusiv persoanelor majore, sunt marcate cu un pătrat de culoare roșie pe prima copertă, sunt prezentate în ambalaje care nu permit răsfoirea publicației la stand, se comercializează numai în spații special amenajate, autorizate conform legii, și nu se vând minorilor.

Persoanele care comercializează publicațiile prevăzute la art. 5 sunt obligate să avertizeze cumpărătorii asupra caracterului acestora.

Afișarea de materiale cu caracter obscen în vitrinele spațiilor de comercializare a publicațiilor este interzisă.

- 18.** Pentru desfășurarea activității **de broker de asigurare și/sau reasigurare** este necesară deținerea autorizației de funcționare eliberată de Autoritatea de Supraveghere Financiară, conform prevederilor **Legii nr.32/2000**, cu modificările și completările ulterioare și a Normelor privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, emise de ASF, publicate în Monitorul Oficial, nr. 268/22.04.2015.

În vederea obținerii autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau de reasigurare, solicitantul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie persoană juridică română a cărei denumire să nu inducă în eroare publicul și să cuprindă în mod obligatoriu sintagma "broker de asigurare", "broker de asigurare-reasigurare" sau "broker de reasigurare", după caz, în limba română ori într-o limbă de largă circulație internațională;

b) să aibă un capital social subscris și vărsat în formă bănească, a cărui valoare nu poate fi mai mică de 150.000 lei;

c) să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă profesională valabil pe teritoriul statelor membre cu o limită minimă de acoperire de 1.250.000 euro/eveniment și o sumă agregată de 1.850.000 euro pe an, fără franșiză, și să prevadă clauzele minime obligatorii, conform anexei nr. 5 din Norme.

d) să aibă ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare și/sau de reasigurare (cod CAEN 6622) cu excepția desfășurării activității de marketing al fondului de pensii administrat privat și/sau al prospectului schemei de pensii facultative, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

e) să aibă sediu social, destinat exclusiv desfășurării activității pentru care a fost autorizat, unde se va transmite și se va primi corespondența, sediu la care să fie prezent un angajat, în cadrul programului zilnic de lucru, și care să îndeplinească următoarele condiții:

1. sediul social și punctele de lucru să nu fie situate la subsolurile clădirilor, cu excepția clădirilor de birouri tip centru de afaceri, să aibă o dotare tehnică adecvată, care să asigure buna desfășurare a activității;

2. sediul social și punctele de lucru să dispună de tehnică de calcul care să permită gestionarea polițelor de asigurare în condiții optime și care să cuprindă: calculatoare și software, imprimante, conexiuni internet, telefon, fax etc.;

f) din documentele prezentate să rezulte că brokerul de asigurare și/sau de reasigurare nu este și nu va fi acționar ori asociat direct sau indirect ori administrator al unui asigurător, reasigurător, agent de asigurare sau de reasigurare ori al unui agent de asigurare subordonat și că nu are și nu va avea ca acționar sau asociat direct sau indirect ori ca administrator un asigurător, reasigurător, un agent de asigurare sau de reasigurare, un agent de asigurare subordonat sau conducătorul unui agent de asigurare persoană juridică;

g) asociații/acționarii direcți și indirecti, conducătorii executivi și administratorii să nu aibă fapte înscrise în cazierul judiciar pentru infracțiuni contra patrimoniului și cazier fiscal pentru infracțiuni prevăzute în legislația financiar-fiscală;

h) conducătorii executivi să aibă studii superioare și o experiență de cel puțin 2 ani într-o funcție de conducere în domeniul asigurărilor sau de cel puțin 4 ani într-o funcție de conducere în domeniul financiar-bancar. Această prevedere se aplică și administratorilor, atunci când aceștia au atribuții similare conducerii executive;

i) conducătorii executivi trebuie să dispună de bună reputație, onestitate și probitate morală. În cazurile în care persoana propusă în funcția de conducător executiv a fost sancționată cu retragerea autorizației de către o autoritate din România sau din străinătate însărcinată cu supravegherea în domeniul asigurărilor sau financiar-bancar, aceasta nu va mai putea fi aprobată într-o funcție de conducere similară pentru o perioadă de 5 ani;

j) conducătorii executivi să nu dețină aceeași funcție la o altă persoană juridică română sau străină, după obținerea autorizației de funcționare ori după aprobarea de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, precum și în timpul exercitării funcției la brokerul de asigurare și/sau

de reasigurare, cu excepția posibilității desfășurării de activități didactice și cercetare științifică, cu evitarea conflictului de interese;

k) administratorii să nu fie angajați ai societăților de asigurare și/sau de reasigurare, persoană juridică română sau străină, pe perioada mandatului la brokerul de asigurare și/sau de reasigurare;

l) persoana propusă pentru funcția de conducător executiv trebuie să dețină certificat de absolvire a unui program de calificare profesională sau a unui program de pregătire profesională continuă, după caz, conform prevederilor normelor privind calificarea profesională și pregătirea continuă a intermediarilor în asigurări;

m) să achite taxa de autorizare prevăzută la pct. 1.38 din anexa nr. 3 "Venituri provenite din alte activități" din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 16/2014 privind veniturile Autorității de Supraveghere Financiară. În cazul respingerii cererii de autorizare sau a retragerii documentației de către solicitant, taxa de autorizare nu se restituie.

Asistenți în brokeraj - persoane fizice sau juridice care, în baza unui contract cu un broker de asigurare și/sau de reasigurare, primesc o împuternicire în legătură cu un mandat de brokeraj al acestuia și, sub acoperirea contractului de răspundere profesională a brokerului în cauză, trebuie să întreprindă anumite activități necesare pentru ducerea la îndeplinire a mandatului de brokeraj.

Fiecare broker de asigurare și/sau de reasigurare este obligat să deschidă și să mențină registrul personalului propriu și o evidență a colaboratorilor, persoane fizice și juridice, denumiți asistenți în brokeraj, și să încheie un mandat de brokeraj cu potențialii asigurați persoane juridice, în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare publică pe pagina de internet a societății registrul personalului propriu și Jurnalul asistenților în brokeraj, persoane fizice și juridice, inclusiv persoanele fizice din cadrul asistenților în brokeraj persoane juridice, care desfășoară activitate de intermediere în numele și în contul acestora.

19. În vederea funcționării unei persoane juridice ca **agent de muncă temporar**, aceasta este obligată să solicite și să obțină privind autorizație de funcționare, eliberată de către Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale conform prevederilor cuprinse în H.G. nr. 1256/2011, condițiile de funcționare, precum și procedura de autorizare a agentului de muncă temporară.

În vederea obținerii autorizației de funcționare ca agent de muncă temporară, persoanele juridice, trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie persoane juridice constituite potrivit legii și să aibă prevăzut în actul constitutiv, ca obiect principal de activitate, "Activități de contractare, pe baze temporare, a personalului conform codului CAEN - 7820";

b) să nu înregistreze debite la bugetul de stat sau la bugetele locale;

c) să nu figureze în evidențele cazierului fiscal cu fapte sancționate de reglementările financiare, vamale și nici cu cele care privesc disciplina financiară;

d) să nu fi fost sancționate contravențional, în ultimele 24 de luni anterioare datei formulării cererii de autorizare, pentru încălcarea prevederilor legislației muncii, comerciale și fiscale; contravențiile cu privire la care există o acțiune pe rolul instanțelor de judecată vor fi luate în considerare numai dacă până la data soluționării cererii de

autorizare s-a pronunțat cu privire la acestea o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă;

e) să constituie garanția financiară care să acopere contravaloarea a 25 de salarii de bază minime brute pe țară, garantate în plată, la care se adaugă contribuțiile datorate de către angajator bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului asigurărilor pentru șomaj și bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.

Autorizația de funcționare emisă este valabilă 2 ani și poate fi prelungită din 2 în 2 ani.

20. Conform prevederilor Legii nr. 156 / 2000, republicata, **agenții de ocupare a forței de muncă** pot desfășura activitatea de mediere a angajării cetățenilor români în străinătate dacă îndeplinesc următoarele condiții:

a) dispun de spațiul și de dotările necesare pentru buna desfășurare a activității, așa cum acestea vor fi precizate în metodologia de aplicare a prezentei legi;

b) au încadrat în muncă personal cu experiență în domeniul forței de muncă;

c) au organizat o bancă de date care să cuprindă ofertele și solicitările de locuri de muncă în străinătate, informații referitoare la condițiile de ocupare a acestora și la calificările și aptitudinile solicitanților aflați în evidența lor;

d) au încheiat cu persoane juridice, persoane fizice și organizații patronale din străinătate, după caz, contracte care conțin oferte ferme de locuri de muncă;

e) sunt înregistrați la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază își au sediul.

21. În vederea **deschiderii de grădinițe, școli, universități**, conform OUG nr.75/2005 orice persoana juridică, publică sau privată, interesată în furnizarea de educație se supune procesului de evaluare și acreditare, în condițiile legii.

În învățământul preuniversitar evaluarea și acreditarea se fac la nivelul structurilor instituționale pentru fiecare nivel de învățământ, fiecare tip de program de studii și de calificare profesională, după caz.

În învățământul superior evaluarea și acreditarea se fac la nivelul structurilor instituționale pentru fiecare program din ciclul de licență, care duce la o calificare universitară distinctă. Programele specifice ciclurilor de studii de masterat și doctorat se supun evaluării externe, în vederea acreditării.

Acreditarea presupune parcurgerea a doua etape succesive:

a) autorizarea de funcționare provizorie, care acorda dreptul de a desfășura procesul de învățământ și de a organiza, după caz, admiterea la studii;

b) acreditarea, care acorda, alături de drepturile prevăzute la lit. a), și dreptul de a emite diplome, certificate și alte acte de studii recunoscute de Ministerul Educației și Cercetării și de a organiza, după caz, examen de absolvire, licență, masterat, doctorat.

Evaluarea externă în vederea acreditării se declanșează la cererea furnizorului de educație care își propune să ofere unul sau mai multe programe de educație inițială sau continuă și se bazează pe un ansamblu de standarde referitoare la domeniile și criteriile prevăzute la art. 10.

Standardele naționale specifice fiecărei etape de acreditare, diferențiate potrivit art. 8 alin. (3), metodologiile de evaluare externă, eșalonarea în timp a procesului de acreditare, precum și tarifele percepute în vederea autorizării și acreditării se stabilesc periodic, la

propunerea agențiilor de asigurare a calității și a Ministerului Educației și Cercetării, prin hotărâre a Guvernului.

- 22. Societățile de asigurare și reasigurare**, conform Legii nr. 237/2015 și a Normelor privind autorizarea și monitorizarea societăților de asigurare și reasigurare (M.OF. nr.271/2016, se autorizează de Autoritatea de Supraveghere Financiară (ASF). Procesul de autorizare a societăților de către A.S.F. cuprinde două etape:

a) avizarea în vederea înregistrării la oficiul registrului comerțului de către Autorității de Supraveghere Financiară (ASF),

b) eliberarea autorizației de funcționare, în conformitate cu art. 20 alin. (1) din Legea nr. 237/2015.

Avizarea în vederea înregistrării la oficiul registrului comerțului nu garantează obținerea autorizației de funcționare, acesta indicând doar permisiunea dată acționarilor de a proceda la constituirea societății potrivit prevederilor legale și în conformitate cu modalitățile prevăzute în documentația prezentată; societățile se pot înregistra în registrul comerțului numai după obținerea avizului A.S.F.

- 23. Operatorii economici care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole au nevoie de autorizație eliberată de Comisia pentru autorizarea distilatorilor care desfășoară activități de distilare voluntară a subproduselor vinicole, denumită în continuare Comisia, ca organ deliberativ fără personalitate juridică, ce își desfășoară activitatea în cadrul M.A.D.R., conform Ordinului 548 / 2016 și a Procedurii publicate în M.OF. nr.282/2016.**

- 24. Operatorii economici care preiau responsabilitatea gestionării deșeurilor de ambalaje** cf. prevederilor Legii nr.249/2015, au nevoie de licență de operare eliberată de Comisia formată conform Ordinului nr.932/2016 și a Ordinului nr.481/2016.

- 25. Anterior obținerii autorizației de funcționare eliberate de primari, operatorii economici care desfășoară activități de agrement în stațiunile turistice sunt obligați să solicite un aviz prealabil emis de Autoritatea Națională pentru Turism, conform Ordinului nr.199/2016, privind procedura emiterii avizului prealabil de funcționare pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de agrement din stațiunile turistice.**

- 26. Legea nr.348/2003, privind legea pomiculturii prevede:**

Arealele pomicole reprezintă zona geografică a culturii pomilor și arbuștilor fructiferi, constituie o categorie distinctă a fondului funciar și sunt prevăzute în anexa nr. 2. Pomii și arbuștii fructiferi situați în curți, grădini, pășuni, fânețe, aliniamente și ale căror produse nu fac obiectul comercializării pe piață fac parte din categoria pomi răzleți și nu se evidențiază în cadastrul pomicol. Plantarea pomilor fructiferi din categoria pomi răzleți în grădini și curți, precum și în terenurile din extravilan se face respectându-se distanțele față de limita proprietății vecinilor, astfel:

a) la 2 m de răzor sau gard, pomi cu talie mică;

b) la cel puțin 3 m de răzor sau gard, pomi cu talie mare.

Plantațiile de pomi cu suprafață mai mare de 0,5 ha și cele de arbuști fructiferi de peste 0,2 ha, situate în zone, bazine și centre consacrate, se înființează în **baza autorizației** de plantare eliberate de direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și, respectiv, a municipiului București.

Pentru plantațiile de pomi cu suprafața mai mare de 2 ha și pentru plantațiile de arbuști fructiferi cu suprafața mai mare de 0,5 ha autorizația de plantare se eliberează în baza unui proiect de înființare a plantației pomicole elaborat de persoane autorizate și avizat de institutul de cercetare-dezvoltare pentru pomicultură sau de stațiunea de cercetare-dezvoltare pomicolă din zonă.

Defrișarea plantațiilor de pomi și arbuști fructiferi de interes comercial aparținând persoanelor fizice sau juridice se face numai în baza autorizației de defrișare eliberate de direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și, respectiv, a municipiului București, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare, și are scop statistic.

Cultura nucului din categoria pomi răzleți este supusă și următoarelor prevederi speciale:

a) plantarea nucilor se face cu materialul săditor selecționat, provenit din pepiniere autorizate; terenurile supuse eroziunii se pot planta și cu biotipuri locale provenite de la pepiniere silvice;

b) **tăierea nucilor** și castanilor comestibili din categoria pomi răzleți, indiferent de proprietar, se face **pe baza autorizației** model prevăzute în anexa nr. 3;

c) cererea pentru tăierea nucilor/castanilor comestibili din categoria pomi răzleți solicitată de persoanele fizice sau juridice se depune cu cel puțin o lună înaintea executării tăierii, iar aceasta se verifică și se aprobă de specialiștii direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene, respectiv a municipiului București;

d) criteriile care stau la baza documentației în vederea autorizării tăierii nucilor răzleți/castanilor comestibili sunt:

1. pomii sunt îmbătrâniți și prezintă ramuri uscate în proporție de 60% din coroană;
2. pomii sunt amplasați într-un perimetru unde urmează să se construiască obiective de interes național sau de interes al comunității locale;
3. pomii sunt amplasați pe aliniamentele drumurilor naționale și se pune în pericol siguranța circulației rutiere.

Fructele destinate a fi livrate pentru consumul uman se clasifică în categorii de calitate, conform standardelor de comercializare, care dobândesc caracterul de obligativitate, cf. Ordinului nr.532/2004. Se exceptează de la cerințele de conformitate cu standardele de calitate:

a) produsele oferite de către producători la centrul special de pregătire, ambalare, marcare, destinate vânzării angro sau în detaliu;

b) produsele expediate în vrac către unitățile și fabricile de procesare.

Fructele proaspete destinate consumului uman, care se comercializează de operatorii economici, vor fi însoțite de documente fiscale în care se vor înscrie de către emitent calitatea și conformitatea cu standardele de comercializare.

Micii producători, persoane fizice, care nu sunt organizați în forme asociative pot comercializa fructe în piețele stradale sau tradiționale organizate și au obligația de a expune la vânzare produsele în condiții de calitate și igienă, pentru a asigura protecția și siguranța alimentară a consumatorului.

Dreptul de folosire de către producători a unor denumiri de origine pentru anumite loturi de fructe proaspete sau prelucrate cu certificat de atestare a originii geografice se acordă și se înregistrează de către Oficiul de Stat pentru Inventii și Marci, la cererea producătorilor interesați, pe baza unei documentații care se întocmește în conformitate cu legislația în vigoare.

27. Conform art.435, alin.9, lit.a din Legea nr.227/2015, operatorii economici care doresc să comercializeze **tutun brut sau tutun parțial prelucrat** provenit din operațiuni proprii de import, din achiziții intracomunitare proprii sau din producția internă proprie pot desfășura această activitate numai în baza unei autorizații eliberate conform prevederilor Ordinului nr.1510/2016. Comercializarea și pastrarea produselor din tutun se face în conformitate cu prevederile Ordinului nr.394/2014, pentru aprobarea Normelor tehnice de depozitare, ambalare și comercializare a produselor din tutun.
28. Operatorii economici care comercializează în sistem angro sau en **detail produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili, pot face acest lucru în baza unui atestat** eliberat de biroul vamal în a cărui arie de competență este situat spațiul de comercializare, unitatea de comercializare sau depozitul angro pentru care se solicită înregistrarea, în conformitate cu prevederile Ordinului 1849/2016.
29. Organizațiile furnizoare de educație, care organizează și desfășoară, pe teritoriul României, activități de **învățământ corespunzătoare unui sistem educațional din altă țară**, sunt obligate să se înregistreze în **Registrul special** al organizațiilor furnizoare de educație care organizează și desfășoară, pe teritoriul României, activități de învățământ corespunzătoare unui sistem educațional din altă țară și de recunoaștere a studiilor efectuate de elevii școlarizați în cadrul acestor unități de învățământ, conform prevederilor cuprinse în Ordinul nr.3800/2015.
30. Unitățile emitente de **tichete de masă, de tichete-cadou și de tichete de creșă**, precum și de **vouchere de vacanță** își desfășoară activitatea în baza unei autorizații eliberate de Comisia înființată conform Ordinului nr.2007/2008.
31. Operatorii economici care comercializează **produse ecologice au obligația cf. prevederilor OUG nr.34/2000**, privind produsele agroalimentare ecologice, să își înregistreze această activitate la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin compartimentul de specialitate, și de a se supune controlului unui organism de inspecție și certificare aprobat. Conform **Ordinului nr.181/2012**, operatorii care produc, procesează, depozitează, comercializează și/sau importă dintr-o țară terță produse agroalimentare certificate și/sau în conversie, conform prevederilor art. 27 din **R(CE) nr. 834/2007**, înainte de a le introduce pe piață trebuie să își supună activitatea unității/fermei de producție sistemului de inspecție și certificare. Operatorii din sistemul de agricultură ecologică trebuie să respecte toate normele de producție ecologică, prevăzute de **R (CE) nr. 834/2007** și **R (CE) nr. 889/2008**. Operatorii din sistemul de agricultură ecologică trebuie să delimiteze un spațiu între produsele ecologice și cele convenționale în cazul operatorilor care comercializează produse în magazine.
32. Operatorii economici care comercializează **produse tradiționale romanesti au obligația** conform prevederilor Ordinului 724/2013, privind atestarea produselor tradiționale, să înregistreze aceste produse în registrul național al produselor tradiționale, denumit în continuare RNPT care se publică anual pe site-ul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Pentru a figura în RNPT, produsul tradițional trebuie să fie fabricat

din materii prime locale, să prezinte o rețetă tradițională specifică locului de prelucrare, prin care să reflecte un tip tradițional de producție și/sau de prelucrare, să aibă în procesul de obținere și operațiuni de prelucrare realizate manual și să dovedească un mod de lucru tradițional. Pentru a fi atestat ca produs tradițional, produsul trebuie să fie conform unui caiet de sarcini. La locul de comercializare a produselor tradiționale sunt obligatorii afișarea fotocopiilor atestatelor de înregistrare în RNPT și respectarea condițiilor de comercializare conform legislației în vigoare. Atestarea produselor alimentare obținute conform rețetelor consacrate românești se face conform prevederilor Ordinului 394/2014.

33. Comercializarea angro de **băuturi alcoolice și/sau tutun prelucrat** se face în baza unui "Atestat pentru distribuție și comercializare angro de băuturi alcoolice și/sau tutun prelucrat" eliberat de birourile vamale cf. prevederilor cuprinse în Ordinul nr.1850/2016.
34. Conform Legii nr.51/2006, **serviciile de utilități publice** precum alimentarea cu apă, canalizarea și epurarea apelor uzate, colectarea, canalizarea și evacuarea apelor pluviale, ductia, transportul, distribuția și furnizarea de energie termică în sistem centralizat, salubritatea localităților, iluminatul public, administrarea domeniului public și privat al unităților administrativ-teritoriale, precum și altele asemenea, ransportul public local, pot fi furnizate/prestate de către operatorii titulari de **licență** care sunt organizați și funcționează fie în baza reglementărilor de drept public, fie în baza reglementărilor de drept privat. Autoritățile de reglementare în aceste domenii sunt: A.N.R.S.C., ANRE pt. electricitate, ARR pt. transport public local. Relevante sunt prevederile cuprinse în HG. 671/2007, H.G. 745/2007, Ordinul 259/2004, Ordinul 206/2007, Ordinul 259/2004.
35. **Furnizorii de formare profesională** care doresc să elibereze certificate de calificare sau de absolvire cu recunoaștere națională sunt obligați să dețină autorizație eliberată de Autoritatea Națională pentru Calificări conform prevederilor O.G.nr. 129/2000 și a normelor de aplicare a acestora aprobate prin H.G. nr.522/2003.
36. Activitățile de **proiectare și executare a instalațiilor electrice** de către persoanele fizice care solicită obținerea calității de electrician autorizat, verificator de proiecte, responsabil tehnic cu execuția, precum și expert tehnic de calitate și extrajudiciar în domeniul instalațiilor electrice, incluzând aici și activitatea de **mentenanță/întreținere/reparații a acestora** se fac în baza autorizației emise de ANRE în conformitate cu regulamentul aprobat prin Ordinul nr.116/2016 **pentru persoane fizice** și Ordinul nr.45/2016, pentru persoane juridice.
37. Operatorii economici care desfășoară activități de **proiectare, execuție sau exploatare a instalațiilor din domeniul gazelor naturale**, trebuie să dețină autorizație eliberată de ANRE, în conformitate cu prevederile regulamentului aprobat prin ORDINUL nr.98/2015, cu modificările și completările ulterioare. **Persoanele fizice care doresc dobândirea calității de instalator autorizat în domeniul gazelor naturale**, pentru activitățile de proiectare, execuție și exploatare a instalațiilor din domeniul gazelor naturale trebuie să obțină autorizația de la ANRE, conform Ordinului nr.83/2014, cu modificările și completările ulterioare.
38. Conform Ordinului nr.75/2014, desfășurarea activității - **scolile de conducători auto** necesită autorizarea de către Autoritatea Rutieră Română - **A.R.R.**, pentru cel puțin una

din categoriile AM, A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D, DE, Tr, Tv sau Tb. **Instructori auto și profesorii de legislație rutieră** (din cadrul scolilor auto) pot desfășura activitate de pregătire a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere numai dacă sunt **atestați** în acest sens de către Ministerul Transporturilor prin Autoritatea Rutieră Română - A.R.R. conform prevederilor Ordinului nr.75/2014 anexa 1 cap.I atr.1

În conformitate cu Ordinul nr. 980/2011 (actualizat), pentru aprobarea Normelor metodologice privind aplicarea prevederilor referitoare la organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora, stabilite prin OG nr. 27/2011 (actualizată) privind transporturile rutiere, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, în calitate de organ de specialitate al administrației publice centrale în domeniul transporturilor rutiere prin Autoritatea Rutiera Romana - **A.R.R autorizează activitățile de transport rutier contra cost și în cont propriu, național și/sau internațional, și eliberează în acest sens licențe, certificate de transport în cont propriu și autorizații de transport internațional**, direct sau prin intermediul autorităților/instituțiilor/unităților prevăzute de legislația în vigoare, în conformitate cu procedurile specifice stabilite pentru operatorii de transport rutier, întreprinderi și operatorii de activități conexe transportului rutier, precum și atestate/certificate pentru personalul de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, conform prevederilor în vigoare, acordurilor și convențiilor la care România este parte;

- 39.** Societățile de servicii de investiții financiare, denumite în continuare S.S.I.F. funcționează numai în baza autorizației emise de **ASF**, în baza Legii NR. 297/2004, privind piața de capital și a Regulamentului nr.2/2006.

Agent delegat - persoana fizică sau juridică care, sub responsabilitatea deplină și necondiționată a unei singure societăți de servicii și activități de investiții în numele căreia acționează, în baza unui contract, promovează clienților sau clienților potențiali servicii de investiții și/sau servicii conexe, preia și transmite instrucțiunile sau ordinele de la clienți referitoare la instrumente financiare ori servicii de investiții, plasează instrumente financiare și/sau furnizează clienților sau clienților potențiali servicii de consultanță privind aceste instrumente ori servicii.

Operator independent - un intermediar care în mod organizat, frecvent și sistematic încheie tranzacții pe cont propriu prin executarea ordinelor clienților în afara piețelor reglementate sau a sistemelor alternative de tranzacționare; Serviciile și activitățile de investiții se realizează prin persoane fizice, acționând ca agenți pentru servicii și activități de investiții, autorizați de ASF. **Aceștia își desfășoară activitatea exclusiv în numele intermediarului ai cărui angajați sunt și nu pot presta servicii și activități de investiții în nume propriu.**

- 40.** Conform prevederilor **OG 25/2006**, persoanele fizice autorizate și persoanele juridice care desfășoară pe teritoriul României, **producere de fonograme, import de fonograme, distribuire de fonograme** (catre alți op. ec.), au obligația înregistrării / înscrierii în **Registrul național al fonogramelor**. Înregistrarea în Registrul național al fonogramelor se probează cu certificatul de înregistrare eliberat de **Oficiul Român pentru Drepturile de Autor**.

Conform **OG 25/2006**, înregistrarea sau, după caz, înscrierea în Registrul național al **programelor pentru calculator** este obligatoriu atât pentru:

1. persoanele fizice autorizate și persoanele juridice care desfășoară pe teritoriul României oricare dintre următoarele activități:

- a) producere de programe pentru calculator destinate comercializării prin magazine;
- b) import de programe pentru calculator;
- c) distribuire de programe pentru calculator;
- d) închiriere de programe pentru calculator;
- e) **comercializare de programe pentru calculator** prin magazine specializate în vânzarea de programe pentru calculator și echipamente IT;

cât și pentru

2. programele pentru calculator:

- a) produse în România și comercializate de către comercianți specializați;
- b) importate în România și comercializate de către comercianți specializați.

Înscrierea în Registrul național al videogramelor este obligatorie pentru videogramele:

- a) produse în România;
- b) importate în România.

Persoanele fizice autorizate sau persoanele juridice care importă ori produc videograme pe teritoriul României sunt obligate să înscrie videogramele în Registrul național al videogramelor înainte de introducerea acestora în circuitul comercial.

Conform **OG 25/2006**, persoanele fizice autorizate și persoanele juridice care doresc să desfășoare pe teritoriul României activități de **multiplicare a fonogramelor, videogramelor și/sau programelor pentru calculator** pot desfășura aceste activități numai după înregistrarea în **Registrul național al multiplicatorilor** prin obținerea unei **autorizații** de la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

Înregistrarea în Registrul național al multiplicatorilor este obligatorie pentru operatorii economici care:

- a) multiplică fonograme, videograme sau programe pentru calculator pe discuri optice, casete audio ori casete video, după caz, destinate distribuirii către public;
- b) intermediază, în afara României, servicii de multiplicare de fonograme, videograme sau programe pentru calculator pe discuri optice, casete audio ori casete video, după caz, destinate distribuirii către public.

Operatorii economici care multiplică propriile fonograme, videograme și programe pentru calculator, except, nu au obligația să se înregistreze în Registrul național al multiplicatorilor. Sunt exceptate de asemenea de la aplicarea prevederilor acestei ordonante spețele prezentate la **art.31** din cadrul acesteia.

Sunt interzise **comercializarea stradală și comercializarea ambulantă în spații publice a fonogramelor, videogramelor sau a programelor pentru calculator**. În piețe, târguri și oboare comercializarea fonogramelor, videogramelor sau a programelor pentru calculator este permisă numai în **spații comerciale închise**, autorizate în acest scop. Pot fi comercializate în spații

publice deschise fonograme, videograme sau programe pentru calculator în cadrul concertelor, festivalurilor, lansărilor, saloanelor, târgurilor ocazionale și al altor manifestări expoziționale, în spații special destinate.

Ce este o fonogramă?

Conform Legii Nr. 8/ 1996 (modificată și completată) - Art. 103, alin 1 "Se consideră înregistrare sonoră sau fonogramă, în sensul prezentei legi, fixarea sunetelor provenite dintr-o interpretare ori execuție sau a altor sunete ori a reprezentării digitale ale acestor sunete, alta decât sub forma unei fixări încorporate într-o operă cinematografică sau în altă operă audiovizuală." În limbajul comun, fonograma este deseori desemnată prin termenii: muzică, piesă muzicală, înregistrare muzicală, înregistrare sonoră.

41. Conform prevederilor titlului XX din **Legea 95/2006** și a Normelor de aplicare, aprobate prin **Ordinul nr.1008/2016**, **urmatoarele** activități de comercializare și de prestări servicii în domeniul dispozitivelor medicale se desfășoară în baza **Avizului de funcționare emis de către ANMDM :**

- a) import dispozitive medicale;
- b) depozitare și distribuție dispozitive medicale;
- c) reparare, mentenanță și punere în funcțiune/instalare dispozitive medicale;
- d) **optică medicală** - montaj/reparare ochelari conform prescripției unui specialist;
- e) protezare.

Avizele de funcționare emise în conformitate cu prevederile **Ordinului nr.1008/2016**, sunt valabile pe perioadă nedeterminată, dacă se mențin neschimbate condițiile care au stat la baza avizării. **În cazul farmaciilor și drogheriilor** care dețin autorizație de funcționare emisă de Ministerul Sănătății conform legii nu se mai emite aviz de funcționare pentru activitatea de distribuție dispozitive medicale.

Persoanele fizice sau persoanele juridice care dețin aviz de funcționare au obligația de a comunica ANMDM orice modificare, inclusiv întreruperea colaborării cu un producător/distribuitor din lista cuprinsă în aviz, ce intervine după obținerea avizului de funcționare, în termen de maximum 30 de zile de la data producerii modificării.

Modificările se consemnează într-o anexă la avizul de funcționare inițial, în baza unei cereri și se înregistrează în baza de date a ANMDM.

Schimbarea sediului social ori a denumirii unității de tehnică medicală, schimbarea adresei unui punct de lucru (radierea unui punct de lucru și înființarea concomitentă a altuia, la altă adresă), înființarea/radierea de puncte de lucru, încetarea activității sau întreruperea colaborării cu un producător/distribuitor se consemnează în anexa la avizul de funcționare pe baza documentelor emise de oficiul registrului comerțului sau a unui alt înscris oficial ori act normativ care să ateste aceste modificări.

Extinderea domeniului de activitate cu activități de reparare, mentenanță și punere în funcțiune/instalare, optică medicală, protezare sau înființarea de noi puncte de lucru în care se desfășoară aceste activități se consemnează în anexă pe baza raportului de evaluare întocmit de către ANMDM.

Întreruperea temporară sau încetarea desfășurării activităților în domeniul dispozitivelor medicale se comunică în mod obligatoriu ANMDM în termen de 30 de zile de la întreruperea temporară sau de la încetarea activității.

În cazul cererii de încetare a activității, titularul trebuie să depună la ANMDM originalul avizului în maximum 30 de zile de la încetarea activității.

42. Instituțiile Financiare Nebancare – IFN, în vederea funcționării și derulării activităților de creditare sunt obligate să se înscrie în **Registrul General, Registrul de Evidență sau Registrul Special ținute de BNR, cf. prevederilor Legii nr.93/2009**. În urma notificării efectuate de **casele de amanet, casele de ajutor reciproc** sau entitățile care desfășoară **activități de creditare** (de consum, ipotecare, imobiliare, microcredite, finanțarea tranzacțiilor comerciale, operațiuni de factoring, scontare, forfetare) **leasing financiar**, emitere de garanții, asumare de angajamente de garantare, asumare de angajamente de finanțare sau alte forme de finanțare de natura creditului, exclusiv din fonduri publice ori puse la dispoziție în baza unor acorduri interguvernamentale se înscriu în Registrul de evidență, Banca Națională a României transmitând acestor entități documentul care atestă înscrierea în **Registrul de evidență**, în termen de 30 de zile de la data depunerii la Banca Națională a României a documentației complete și întocmite în mod corespunzător.

43. Servicii funerare – Prestarea serviciilor funerare se poate face numai în spații autorizate conform prevederilor **Legii 102/2014**.

Pot presta servicii funerare operatorii care obțin avizul consiliului local al unității administrativ-teritoriale în care își desfășoară activitatea, în conformitate cu prevederile Legii 102/2014.

Conform **Ordinului 741/2016**, în vederea obținerii avizului consiliului local al unității administrativ-teritoriale în care își desfășoară activitatea, prestatorul de servicii funerare întocmește un dosar care să conțină:

a) documentele care atestă faptul că personalul angajat cu atribuții în prestarea de servicii funerare, pregătirea cadavrului și efectuarea de îngrijiri mortuare are competențele specifice necesare, conform prezentelor norme. Se exceptează de la cerința de competență specifică persoanele care lucrează în contabilitate, agenți de marketing, șoferi, persoane care execută/decorează monumente funerare sau comercializează obiecte funerare;

- Efectuarea îngrijirilor mortuare ca parte a serviciilor funerare legate de pregătirea cadavrului pentru înhumare/incinerare se realizează numai de către persoane care dețin competențe specifice în acest sens - **tanatopractor**, după obținerea avizului epidemiologic. Se exceptează manoperele efectuate de către familie precum spălarea corpului și îmbrăcarea persoanei decedate, în conformitate cu propria dorință ori cu datinile, convingerile sau cultul religios.
- Obținerea diplomei de tanatopractor conform Ord. 741/2016, conferă dreptul de a efectua îmbălsămări/tanatopraxii în afara unităților sanitare și de a semna certificatul de îmbălsămare fără a fi nevoie de contrasemnătura medicului.
- Până la formarea primelor promoții de tanatopractori, certificatele de îmbălsămare vor fi semnate de medic/medic anatomopatolog sau medic legist, iar îmbălsămarile efectuate în afara unităților sanitare sau medicolegale vor fi realizate de autopsieri sub supravegherea unui medic.

b) dovada că prestatorul de servicii funerare are cel puțin 3 angajați, astfel:

(i) un tanatopractor cu diploma de absolvire a programului de formare teoretică și practică în urma căruia a obținut dreptul de liberă practică, în conformitate cu prezentele norme, angajat cu contract de muncă, cu dreptul de a completa și semna certificatul de îmbălsămare, conform formularului din anexa nr. 3;

(ii) minimum 2 persoane angajate cu normă întreagă, cu atribuții în efectuarea transportului decedatului;

c) nu are datorii restante la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetul local și are constituit fondul de garantare;

- Fondul de garantare este constituit pentru plata despăgubirilor datorate în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii defectuoase a prestărilor de servicii funerare.
- Nivelul fondului de garantare se stabilește la nivelul contravalorii a cinci ajutoare de înmormântare, cu obligativitatea majorării acestui fond în funcție de actualizările anuale ale cuantumului acestui ajutor și de realimentare în cazul plății de despăgubiri.
- Constituie fond de garantare:
 - suma depusă într-un cont special la banca la care operatorul economic are deschis contul curent;
 - garanția bancară sau asigurarea de malpraxis încheiată la valoarea fondului de garantare stabilit prin hotărâre a Guvernului.

d) dovada deținerii spațiului corespunzător pentru desfășurarea obiectului de activitate, respectiv copie a autorizației sanitare de funcționare emise de direcția de sănătate publică județeană.

- spațiul destinat activităților de servicii funerare trebuie să aibă o suprafață de minim 30 mp, cu o zonă de primire a clienților și spațiu de prezentare a produselor;
- spațiul pentru prestarea activităților de îngrijiri mortuare are o suprafață minimă de 16 mp, cu următoarele dotări igienico-sanitare:
 - sursă de apă potabilă;
 - racord la sistemul de canalizare prevăzut obligatoriu cu filtru;
 - agregat frigorific mortuar pentru păstrarea corpului neînsuflețit la o temperatură de 0-5°C;
 - suprafețe lavabile, podea cu sifon de pardoseală și pantă de scurgere;
 - condiții de microclimat;
 - grup sanitar prevăzut cu duș și vestiar pentru angajați;

în cazul în care acest spațiu este situat în continuarea spațiului prevăzut la pct. (i), se asigură un circuit separat de activitatea de primire a clienților și prezentare a produselor;

În vederea obținerii autorizației sanitare de funcționare, prestatorul de servicii funerare depune la direcția de sănătate publică următoarele documente:

- a) cerere conformă cu modelul prevăzut
- b) copie de pe certificatul de înregistrare a societății la registrul comerțului;
- c) dovada deținerii spațiului în care se prestează serviciile funerare;
- d) memoriul tehnic care să cuprindă detalii privind spațiile și mijloacele de transport;
- e) dovada că operatorul economic care prestează servicii funerare are în dotare cel puțin o trusă de îmbălsămare conform prezentelor norme;

f) dovada că are angajat cel puțin un tanatopractor cu diplomă obținută conform prezentelor norme;

g) fișele de aptitudine ale întregului personal care lucrează în firma de servicii funerare care atestă efectuarea examenelor medicale la angajare și/sau examenele medicale periodice, conform Hotărârii Guvernului nr. 355/2007 privind supravegherea sănătății lucrătorilor, cu modificările și completările ulterioare. Suplimentar, persoanele care prestează efectiv îngrijiri mortuare, inclusiv cele care transportă decedații, vor prezenta și un certificat de sănătate mintală;

h) autorizația emisă conform Legii nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru fiecare mijloc de transport;

i) dovada de achitare a tarifului de autorizare sanitară;

j) declarația pe propria răspundere că spațiul pentru care se solicită autorizarea este deținut legal și nu face obiectul vreunui litigiu;

k) în funcție de specificul activității se pot solicita și alte documente care să ateste îndeplinirea cerințelor legale incidente domeniului. Acestea vor fi prezentate de solicitant în etapa de evaluare a obiectivului.

Pentru a preveni riscurile ce pot apărea în timpul transportului și înhumării, sicriile vor putea fi comercializate numai însoțite de certificat de conformitate emis de către producător și vor îndeplini următoarele condiții:

a) rezistență la manevre mecanice;

b) sistem de închidere etanș;

c) confecționate din materiale biodegradabile, cu o grosime minimă de 18 mm;

d) să nu fie tratate cu produse biocide și produse clasificate ca periculoase;

e) confecționate din materiale care nu conțin compuși pe bază de clor, cauciuc, metale grele și aliajele acestora (plumb, mercur, cadmiu, crom, nichel, arsen, molibden și mangan);

f) este interzisă folosirea de finisaje bicromate galvanizate ale feroneriei și ale elementelor de fixare a acestora.

Prestatorul de servicii funerare are obligația de a încheia contract cu firme specializate pentru colectarea deșeurilor menajere și a deșeurilor rezultate din activitatea de îmbălsămare/tanatopraxie, asimilabile deșeurilor medicale.

tanatopraxia reprezintă un ansamblu de metode și tehnici care se aplică după moarte corpului uman prin care se realizează igienizarea, îmbălsămarea, la nevoie restaurarea, reconstrucția și îngrijiri de estetică mortuară în scopul conservării temporare a corpului, precum și pentru a reda decedatului o înfățișare cât mai apropiată de cea anterior cunoscută, astfel încât să poată fi prezentat cu demnitate familiei și pregătit pentru funeralii;

îmbălsămarea modernă se referă la tehnici prin care după moarte sunt injectate în cadavru pe cale vasculară sau pe alte căi, în cazul în care sistemul vascular nu este integru, diferite substanțe chimice cu scopul de a opri acțiunea bacteriilor și procesul de distrucție natural, precum și de a fixa țesuturile astfel încât să se realizeze conservarea temporară sau definitivă a corpului; Consiliile locale ale unităților administrativ-teritoriale vor afișa pe **site-ul propriu** lista prestatorilor de servicii funerare avizați, precum și lista documentelor necesare pentru eliberarea avizelor emise de acestea, în conformitate cu prezentele norme.

Procedura de îmbălsămarea este obligatorie în următoarele cazuri:

a) când familia alege să expună decedatul în locuri publice, precum case mortuare, case funerare, capele, cu capacul de la sicriu deschis;

b) când decedatul este transportat în scopul înhumării într-o altă localitate decât cea în care s-a produs decesul, la o distanță de minimum 30 de kilometri;

c) când, datorită cauzei medicale a decesului survenit în afara unităților sanitare, se impune îmbălsămarea ca măsură de profilaxie și reducere a riscului biologic, conform avizului epidemiologic al direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București.

Se interzice efectuarea procedurii de îmbălsămare în următoarele situații:

a) anterior desfășurării cercetării judiciare, în cazurile în care, prin lege, se dispune autopsia medico-legală de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată;

b) în cazul bolilor infecțioase cu agenți biologici înalt patogeni, conform avizului epidemiologic al direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București;

c) în afara spațiilor autorizate pentru efectuarea îmbălsămării și tanatopraxiei conform prezentelor norme.

44. Comercializarea lemnului se supune unui regim special prevăzut de H.G. nr.470/2014, cu modificările și completările ulterioare. Conform acestui act normativ, pentru urmărirea trasabilității lemnului recoltat din păduri și pentru furnizarea de informații statistice se instituie un Sistem informațional integrat de urmărire a materialelor lemnoase, denumit în continuare **SUMAL**. Utilizarea SUMAL este obligatorie pentru ocoalele silvice și pentru toți operatorii și comercianții care recoltează, depozitează, prelucrează, comercializează sau efectuează operațiuni de import-export cu materiale lemnoase: fac excepție operatorii și comercianții care recoltează, depozitează și comercializează sau efectuează operațiuni de import-export cu arbori și arbuști ornamentali, răchită și puieti. Pomii de Crăciun fac parte din categoria materialelor lemnoase. Transportul pomilor de Crăciun recoltați de pe teritoriul național se face în baza avizelor de însoțire primare, care se introduc în SUMAL; pentru materialele lemnoase importate, ale căror documente de proveniență sunt declarația vamală de import și, după caz, licența FLEGT, legalitatea provenienței se atestă dacă, de la locul acordării liberului de vamă, sunt transportate cu avize de însoțire în care, pe lângă celelalte date obligatorii prevăzute de norme, sunt înscrise corect codul unic generat de SUMAL.

La momentul începerii transportului materialelor lemnoase de la locul de recoltare/depozitare/achiziție/ custodie/transbordare/după acordarea liberului de vamă în cazul importului, emitentul avizului de însoțire are obligația încărcării online sau offline, după caz, de pe orice terminal electronic pe care rulează aplicația SUMAL, denumit în continuare dispozitiv, aflat în mod obligatoriu la locul începerii transportului, a informațiilor standardizate în aplicație, în vederea transmiterii acestora; aplicația se pune la dispoziție, în mod gratuit, utilizatorilor de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

Comercializarea materialului lemnos în piețe, târguri, oboare, burse de mărfuri este permisă numai dacă acestea sunt autorizate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin structurile teritoriale ale acesteia, în condițiile Ordinului 79/2011. Spațiul de depozitare a materialelor lemnoase, împrejmuit pe terenul pe care se depozitează/prelucrează/comercializează materialele lemnoase, se numește depozit de materiale lemnoase; depozitele au regimul punctelor de lucru și se înființează, se organizează și funcționează la fel ca acestea, platformele ori rampele neavând regimul depozitelor. Centrele comerciale care comercializează materiale lemnoase au același regim cu cel al depozitelor de materiale lemnoase. Administratorii de piețe, târguri,

oboare, burse de mărfuri în care se comercializează materiale lemnoase vândute de persoanele fizice sunt asimilați ca deținători de depozite de materiale lemnoase, având aceleași obligații cu aceștia.

Deținătorii depozitelor au următoarele obligații:

a) să dețină un singur registru de evidență a intrărilor-ieșirilor de materiale lemnoase pe fiecare depozit și să îl completeze la zi, odată cu intrarea sau ieșirea materialelor lemnoase; în cazul în care într-un depozit se află mai multe instalații de transformat lemn rotund, registrul se ține pe depozit;

b) să țină evidența procesării materialelor lemnoase;

c) să împrejmuiască incintele punctelor de lucru, ale depozitelor de materiale lemnoase și ale celorlalte perimetre pe care le dețin și pe care le folosesc în procesul tehnologic;

d) să permită controlul activităților reglementate în prezentele norme și să prezinte autorităților de control documentele solicitate.

Din 22 aprilie 2017, prevederile H.G. nr. 470/2014 își încetează aplicabilitatea, intrând în vigoare prevederile cuprinse în H.G. 1004/2016, pentru aprobarea Normelor referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și a unor măsuri de aplicare a [Regulamentului \(UE\) nr. 995/2010](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor ce revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn.

Așa cum am mai menționat, în acest capitol v-am prezentat o serie de avize, autorizații precum și alte obligații pe care un antreprenor este obligat să le dețină sau să le îndeplinească, în funcție de profilul activității, în vederea autorizării funcționării unui business. Pe lângă aceste documente strict necesare funcționării, derularea unui business implică și alte obligații a antreprenorului, fie că acestea sunt cu caracter mai larg precum **analiza de risc** la securitate fizică, conform H.G. 301/2012, sau cu caracter specific unor activități, în cazul acestora, antreprenorul riscă eventual, în cazul nerespectării lor, aplicarea de sancțiuni contravenționale fără însă ca desfășurarea activității să fie condiționate de aceste obligații.